

Skatteministeren (Kristian Jensen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af toldloven. (Nye EU-medlemmers tiltrædelse af EU, kontrol med likvide midler m.v.). (Lovforslag nr. L 29).

Forslag til lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater. (Lovforslag nr. L 30).

Forslag til lov om indgåelse af tillægsaftale til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale. (Lovforslag nr. L 31).

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Videreførelse af det forhøjede befordringsfradrag for pendlere i udkantkommuner). (Lovforslag nr. L 32).

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven, aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre skattelove. (Leveringsrettigheder for sukkerroer og genetablering af overgangsregel). (Lovforslag nr. L 33).

Medlemmer af Folketinget Line Barfod (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren:

»Vil regeringen redegøre for status for krigen mod terror, og herunder om verden og Danmark er blevet et mere trygt sted at leve?« (Forespørgsel nr. F 1).

Medlemmer af Folketinget Anne Baastrup (SF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til socialministeren:

»Hvad vil regeringen gøre for at sikre voldsramte børn og familier anstændige vilkår, herunder at kommunerne giver de voldsramte børn og familier den nødvendige støtte?« (Forespørgsel nr. F 2).

Meddelelse om valggrupper

Formanden:

Som punkterne 1-35 på dagsordenen er optaget valg af medlemmer og stedfortrædere til en række udvalg m.v. Til disse valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 95 medlemmer: Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Fólkaflokkurin;

en gruppe på 84 medlemmer: Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Tjóðveldisflokkurin, Siumut og Inuit Ataqatigiit.

Kl. 13.10

Der foreligger indstilling fra grupperne om disse navne. Navnene på de valgte kan findes på Folketingets hjemmeside og i Folketingstidende.

Samtidig er der fra grupperne fremkommet forslag om valg af formand og næstformand. Der er kun bragt én i forslag til hver af disse poster, og navnene vil blive optaget i Folketingstidende.

Skulle der inden kl. 12 i morgen komme indsigelse mod et eller flere af valgene af formænd og næstformænd, vil der blive indkaldt til sættemøde i det pågældende udvalg.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Valg af 16 medlemmer til Udvalget for Forretningsordenen.

Valgt blev:

- 1 Christian Mejdahl (V)
- 2 Svend Auken (S)
- 3 Poul Nødgaard (DF)
- 4 Helge Adam Møller (KF)
- 5 Niels Helveg Petersen (RV)
- 6 Gitte Lillelund Bech (V)
- 7 Birthe Rønn Hornbech (V)
- 8 Svend Erik Hovmand (V)
- 9 Flemming Damgaard Larsen (V)
- 10 Jens Vibjerg (V)
- 11 Kristian Thulesen Dahl (DF)
- 12 Peter Skaarup (DF)
- 13 Pia Christmas-Møller (KF)
- 14 Christian Wedell-Neergaard (KF)
- 15 Carsten Hansen (S)
- 16 Pia Gjellerup (S)

- 17 Lissa Mathiasen (S)
- 18 Lise von Seelen (S)
- 19 Marianne Jelved (RV)
- 20 Ole Sohn (SF)
- 21 Line Barfod (EL)

(Udvalget for Forretningsordenen består af Folketingets Præsidium (nr. 1-5) tillige med 16 valgte medlemmer).

Formand: Christian Mejdahl (V)
Næstformand: Svend Auken (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Valg af 17 medlemmer til Udvalget til Valgs Prøvelse.

Valgt blev:

- 1 Gitte Lillelund Bech (V)
- 2 Anne-Mette Winther Christiansen (V)
- 3 Birgitte Josefsen (V)
- 4 Torsten Schack Pedersen (V)
- 5 Karsten Nonbo (V)
- 6 Poul Nødgaard (DF)
- 7 Kristian Thulesen Dahl (DF)
- 8 Allan Niebuhr (KF)
- 9 Jakob Axel Nielsen (KF)
- 10 Karen J. Klint (S)
- 11 Lise von Seelen (S)
- 12 Pia Gjellerup (S)
- 13 Torben Hansen (S)
- 14 Arne Toft (S)
- 15 Niels Helveg Petersen (RV)
- 16 Anne Baastrup (SF)
- 17 Frank Aaen (EL)

Formand: Allan Niebuhr (KF)
Næstformand: Karen J. Klint (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Arbejdsmarkedsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Charlotte Antonsen (V)
- 2 Erling Bonnesen (V)
- 3 Tina Nedergaard (V)
- 4 Marion Pedersen (V)
- 5 Jens Vibjerg (V)
- 6 Bent Bøgsted (DF)
- 7 Colette L. Brix (DF)
- 8 Jakob Axel Nielsen (KF)
- 9 Tom Behnke (KF)
- 10 Thomas Adelskov (S)
- 11 Kirsten Brosbøl (S)
- 12 Jytte Andersen (S)
- 13 Anne-Marie Meldgaard (S)
- 14 Lone Møller (S)
- 15 Elisabeth Geday (RV)
- 16 Ole Sohn (SF)
- 17 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Torsten Schack Pedersen (V)
Irene Simonsen (V)
- 6-7 Mikkel Dencker (DF)
Kim Christiansen (DF)
- 8-9 Per Ørum Jørgensen (KF)
Charlotte Dyremose (KF)
- 10-14 Lotte Bundsgaard (S)
Ole Stavad (S)
- 15 Morten Østergaard (RV)
- 16 Anne Baastrup (SF)
- 17 Line Barfod (EL)

Formand: Erling Bonnesen (V)
Næstformand: Jytte Andersen (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Boligudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Inge-Lene Ebdrup (V)
- 2 Michael Aastrup Jensen (V)

- 3 Kurt Kirkegaard (V)
- 4 Hanne Severinsen (V)
- 5 Søren Pind (V)
- 6 Anita Knakkegaard (DF)
- 7 Mia Falkenberg (DF)
- 8 Jakob Axel Nielsen (KF)
- 9 Allan Niebuhr (KF)
- 10 Lissa Mathiasen (S)
- 11 Vibeke Grave (S)
- 12 Jytte Andersen (S)
- 13 Hüseyin Arac (S)
- 14 René Skau Björnsson (S)
- 15 Charlotte Fischer (RV)
- 16 Morten Homann (SF)
- 17 Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Marion Pedersen (V)
Kristian Pihl Lorentzen (V)
- 6-7 Colette L. Brix (DF)
Kim Christiansen (DF)
- 8-9 Henriette Kjær (KF)
Carina Christensen (KF)
- 10-14 Carsten Hansen (S)
Rasmus Prehn (S)
- 15 Morten Østergaard (RV)
- 16 Holger K. Nielsen (SF)
- 17 Simon Pihl Sørensen (S)

Formand: Lissa Mathiasen (S)

Næstformand: Jakob Axel Nielsen (KF)

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Det Energitpolitiske Udvalg.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Joan Erlandsen (V)
- 2 Eyvind Vesselbo (V)
- 3 Jens Kirk (V)
- 4 Lars Christian Lilleholt (V)
- 5 Ellen Trane Nørby (V)
- 6 Tina Petersen (DF)
- 7 Hans Kristian Skibby (DF)
- 8 Charlotte Dyremose (KF)
- 9 Christian Wedell-Neergaard (KF)
- 10 Torben Hansen (S)

- 11 Jens Christian Lund (S)
- 12 Kim Mortensen (S)
- 13 Jytte Wittrock (S)
- 14 Arne Toft (S)
- 15 Martin Lidegaard (RV)
- 16 Anne Grete Holmsgaard (SF)
- 17 Per Clausen (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Hans Andersen (V)
Svend Erik Hovmand (V)
- 6-7 Jørn Dohrmann (DF)
Mia Falkenberg (DF)
- 8-9 Allan Niebuhr (KF)
Henriette Kjær (KF)
- 10-14 Ole Vagn Christensen (S)
Simon Pihl Sørensen (S)
- 15 Johs. Poulsen (RV)
- 16 Poul Henrik Hedeboe (SF)
- 17 Dorrit Knudsen (S)

Formand: Eyvind Vesselbo (V)

Næstformand: Anne Grete Holmsgaard (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Erhvervsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Kim Andersen (V)
- 2 Jacob Jensen (V)
- 3 Kurt Kirkegaard (V)
- 4 Jens Hald Madsen (V)
- 5 Marion Pedersen (V)
- 6 Colette L. Brix (DF)
- 7 Kim Christiansen (DF)
- 8 Per Ørum Jørgensen (KF)
- 9 Jakob Axel Nielsen (KF)
- 10 Kim Mortensen (S)
- 11 Jens Christian Lund (S)
- 12 Niels Sindal (S)
- 13 Karen Hækkerup (S)
- 14 Poul Erik Christensen (RV)
- 15 Johs. Poulsen (RV)
- 16 Poul Henrik Hedeboe (SF)
- 17 Frank Aaen (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Troels Christensen (V)
Inger Beinov Støjberg (V)
- 6-7 Walter Christophersen (DF)
Mikkel Dencker (DF)
- 8-9 Carina Christensen (KF)
Charlotte Dyremose (KF)
- 10-13 Ole Vagn Christensen (S)
Anne-Marie Meldgaard (S)
- 14 Mogens Jensen (S)
- 15 Morten Østergaard (RV)
- 16 Steen Gade (SF)
- 17 Frode Sørensen (S)

Formand: Kurt Kirkegaard (V)
Næstformand: Colette L. Brix (DF)

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Europaudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Charlotte Antonsen (V)
- 2 Erling Bonnesen (V)
- 3 Jens Kirk (V)
- 4 Birgitte Josefsen (V)
- 5 Ellen Trane Nørby (V)
- 6 Morten Messerschmidt (DF)
- 7 Martin Henriksen (DF)
- 8 Helle Sjelle (KF)
- 9 Jakob Axel Nielsen (KF)
- 10 Svend Auken (S)
- 11 Rasmus Prehn (S)
- 12 Niels Sindal (S)
- 13 Mette Gjerskov (S)
- 14 Elisabeth Arnold (RV)
- 15 Lone Dybkjær (RV)
- 16 Anne Grete Holmsgaard (SF)
- 17 Rune Lund (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Jacob Jensen (V)
Jens Hald Madsen (V)
- 6-7 Hans Kristian Skibby (DF)
Mia Falkenberg (DF)
- 8-9 Pia Christmas-Møller (KF)
Christian Wedell-Neergaard (KF)

- 10-13 Magnus Heunicke (S)
Jens Christian Lund (S)
- 14 Morten Bødskov (S)
- 15 Niels Helveg Petersen (RV)
- 16 Villy Søvnald (SF)
- 17 Per Clausen (EL)

Formand: Elisabeth Arnold (RV)
Næstformand: Charlotte Antonsen (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Valg af 17 medlemmer til Finansudvalget.

Valgt blev:

- 1 Peter Christensen (V)
- 2 Svend Erik Hovmand (V)
- 3 Flemming Damgaard Larsen (V)
- 4 Troels Lund Poulsen (V)
- 5 Tina Nedergaard (V)
- 6 Kristian Thulesen Dahl (DF)
- 7 Karin Nødgaard (DF)
- 8 Christian Wedell-Neergaard (KF)
- 9 Pia Christmas-Møller (KF)
- 10 Jens Peter Vernersen (S)
- 11 Klaus Hækkerup (S)
- 12 Carsten Hansen (S)
- 13 Lissa Mathiasen (S)
- 14 Jan Petersen (S)
- 15 Morten Helveg Petersen (RV)
- 16 Ole Sohn (SF)
- 17 Frank Aaen (EL)

Formand: Kristian Thulesen Dahl (DF)
Næstformand: Flemming Damgaard Larsen (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Forsvarsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Gitte Lillelund Bech (V)
- 2 Jens Hald Madsen (V)
- 3 Kristian Pihl Lorentzen (V)

- 4 Karsten Nonbo (V)
- 5 Marion Pedersen (V)
- 6 Hans Kristian Skibby (DF)
- 7 Peter Skaarup (DF)
- 8 Allan Niebuhr (KF)
- 9 Tom Behnke (KF)
- 10 Per Kaalund (S)
- 11 Mette Gjerskov (S)
- 12 Poul Andersen (S)
- 13 Bjarne Laustsen (S)
- 14 Anne-Marie Meldgaard (S)
- 15 Morten Helveg Petersen (RV)
- 16 Holger K. Nielsen (SF)
- 17 Frank Aaen (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Leif Mikkelsen (V)
Troels Lund Poulsen (V)
- 6-7 Bent Bøgsted (DF)
Søren Krarup (DF)
- 8-9 Jakob Axel Nielsen (KF)
Helge Adam Møller (KF)
- 10-14 Niels Sindal (S)
John Dyrby (S)
- 15 Lone Dybkjær (RV)
- 16 Villy Søvnald (SF)
- 17 Rune Lund (EL)

Formand: Allan Niebuhr (KF)

Næstformand: Jens Hald Madsen (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Valg af 17 medlemmer til Indfødsretsudvalget.

Valgt blev:

- 1 Hans Andersen (V)
- 2 Britta Schall Holberg (V)
- 3 Karsten Nonbo (V)
- 4 Irene Simonsen (V)
- 5 Eyvind Vesselbo (V)
- 6 Søren Krarup (DF)
- 7 Jesper Langballe (DF)
- 8 Allan Niebuhr (KF)
- 9 Henriette Kjær (KF)
- 10 Lotte Bundsgaard (S)
- 11 Troels Ravn (S)
- 12 John Dyrby (S)
- 13 Anne-Marie Meldgaard (S)

- 14 Bjørn Medom Nielsen (S)
- 15 Simon Emil Ammitzbøll (RV)
- 16 Kamal Qureshi (SF)
- 17 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)

Formand: Allan Niebuhr (KF)

Næstformand: Søren Krarup (DF)

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Kirkeudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Britta Schall Holberg (V)
- 2 Birthe Rønn Hornbech (V)
- 3 Flemming Damgaard Larsen (V)
- 4 Jørgen Winther (V)
- 5 Søren Pind (V)
- 6 Jesper Langballe (DF)
- 7 Søren Krarup (DF)
- 8 Charlotte Dyremose (KF)
- 9 Per Ørum Jørgensen (KF)
- 10 Karen J. Klint (S)
- 11 Hüseyin Arac (S)
- 12 Mogens Jensen (S)
- 13 Bjarne Laustsen (S)
- 14 Arne Toft (S)
- 15 Bente Dahl (RV)
- 16 Pernille Vigsø Bagge (SF)
- 17 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Anne-Mette Winther Christiansen (V)
Jens Kirk (V)
- 6-7 Poul Nødgaard (DF)
Mia Falkenberg (DF)
- 8-9 Jakob Axel Nielsen (KF)
Henriette Kjær (KF)
- 10-14 Pia Gjellerup (S)
Jan Petersen (S)
- 15 Niels Helveg Petersen (RV)
- 16 Anne Baastrup (SF)
- 17 Line Barfod (EL)

Formand: Birthe Rønn Hornbech (V)

Næstformand: Karen J. Klint (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Kommunaludvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Erling Bonnesen (V)
- 2 Troels Christensen (V)
- 3 Michael Aastrup Jensen (V)
- 4 Leif Mikkelsen (V)
- 5 Jens Vibjerg (V)
- 6 Poul Nødgaard (DF)
- 7 Kristian Thulesen Dahl (DF)
- 8 Christian Wedell-Neergaard (KF)
- 9 Allan Niebuhr (KF)
- 10 Pia Gjellerup (S)
- 11 Ole Stavvad (S)
- 12 Arne Toft (S)
- 13 Magnus Heunicke (S)
- 14 Margrethe Vestager (RV)
- 15 Ole Glahn (RV)
- 16 Kristen Touborg (SF)
- 17 Line Barfod (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Søren Pind (V)
Inger Beinov Støjberg (V)
- 6-7 Birthe Skaarup (DF)
Pia Kristensen (DF)
- 8-9 Carina Christensen (KF)
Helle Sjelle (KF)
- 10-13 Karen J. Klint (S)
Bjørn Medom Nielsen (S)
- 14 Lene Hansen (S)
- 15 Johs. Poulsen (RV)
- 16 Anne Baastrup (SF)
- 17 Jan Petersen (S)

Formand: Poul Nødgaard (DF)

Næstformand: Christian Wedell-Neergaard (KF)

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Kulturudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Kim Andersen (V)
- 2 Flemming Damgaard Larsen (V)
- 3 Leif Mikkelsen (V)
- 4 Ellen Trane Nørby (V)
- 5 Preben Rudienggaard (V)
- 6 Louise Frevert (DF)
- 7 Karin Nødgaard (DF)
- 8 Jakob Axel Nielsen (KF)
- 9 Carina Christensen (KF)
- 10 Mogens Jensen (S)
- 11 Jytte Andersen (S)
- 12 Troels Ravn (S)
- 13 Jytte Wittrock (S)
- 14 Elsebeth Gerner Nielsen (RV)
- 15 Simon Emil Ammitzbøll (RV)
- 16 Holger K. Nielsen (SF)
- 17 Per Clausen (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Anne-Mette Winther Christiansen (V)
Eyvind Vesselbo (V)
- 6-7 Peter Skaarup (DF)
Poul Nødgaard (DF)
- 8-9 Helle Sjelle (KF)
Pia Christmas-Møller (KF)
- 10-13 Vibeke Grave (S)
Arne Toft (S)
- 14-15 Bente Dahl (RV)
Johs. Poulsen (RV)
- 16 Ole Sohn (SF)
- 17 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)

Formand: Kim Andersen (V)

Næstformand: Louise Frevert (DF)

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Miljø- og Planlægningsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Erling Bonnesen (V)
- 2 Birgitte Josefsen (V)
- 3 Lars Christian Lilleholt (V)
- 4 Inger Beinov Støjberg (V)
- 5 Eyvind Vesselbo (V)
- 6 Jørn Dohrmann (DF)
- 7 Walter Christophersen (DF)
- 8 Christian Wedell-Neergaard (KF)
- 9 Helle Sjelle (KF)
- 10 Ole Vagn Christensen (S)
- 11 Torben Hansen (S)
- 12 Mette Gjerskov (S)
- 13 Martin Lidegaard (RV)
- 14 Johs. Poulsen (RV)
- 15 Steen Gade (SF)
- 16 Per Clausen (EL)
- 17 Kuupik Kleist (IA)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Britta Schall Holberg (V)
Jens Vibjerg (V)
- 6-7 Anita Knakkegaard (DF)
Kristian Thulesen Dahl (DF)
- 8-9 Allan Niebuhr (KF)
Charlotte Dyremose (KF)
- 10-12 Vibeke Grave (S)
Jytte Wittrock (S)
- 13-14 Elsebeth Gerner Nielsen (RV)
Ole Glahn (RV)
- 15 Anne Grete Holmsgaard (SF)
- 16 Bjørn Medom Nielsen (S)
- 17 Dorrit Knudsen (S)

Formand: Christian Wedell-Neergaard (KF)

Næstformand: Birgitte Josefsen (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Det Politisk-Økonomiske Udvalg.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Troels Christensen (V)
- 2 Pia Larsen (V)
- 3 Leif Mikkelsen (V)
- 4 Troels Lund Poulsen (V)
- 5 Anne-Mette Winther Christiansen (V)
- 6 Kim Christiansen (DF)
- 7 Mikkel Dencker (DF)
- 8 Pia Christmas-Møller (KF)
- 9 Charlotte Dyremose (KF)
- 10 Pia Gjellerup (S)
- 11 Kirsten Brosbøl (S)
- 12 Ole Stavard (S)
- 13 Helle Thorning-Schmidt (S)
- 14 Margrethe Vestager (RV)
- 15 Ole Sohn (SF)
- 16 Frank Aaen (EL)
- 17 Høgni Hoydal (TF)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Svend Erik Hovmand (V)
Torsten Schack Pedersen (V)
- 6-7 Anita Knakkegaard (DF)
Mia Falkenberg (DF)
- 8-9 Christian Wedell-Neergaard (KF)
Helge Adam Møller (KF)
- 10-13 Simon Pihl Sørensen (S)
Karen Hækkerup (S)
- 14 Lone Dybkjær (RV)
- 15 Pernille Vigsø Bagge (SF)
- 16 Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)
- 17 Jens Peter Verner (S)

Formand: Frank Aaen (EL)

Næstformand: Kim Christiansen (DF)

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Retsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Birthe Rønn Hornbech (V)
- 2 Michael Aastrup Jensen (V)
- 3 Karsten Nonbo (V)
- 4 Søren Pind (V)
- 5 Peter Skaarup (DF)
- 6 Kim Christiansen (DF)
- 7 Hans Kristian Skibby (DF)
- 8 Tom Behnke (KF)
- 9 Charlotte Dyremose (KF)
- 10 Morten Bødskov (S)
- 11 Per Kaalund (S)
- 12 Lissa Mathiasen (S)
- 13 Frode Sørensen (S)
- 14 Elisabeth Arnold (RV)
- 15 Simon Emil Ammitzbøll (RV)
- 16 Anne Baastrup (SF)
- 17 Line Barfod (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-4 Kristian Pihl Lorentzen (V)
Irene Simonsen (V)
- 5-7 Christian H. Hansen (DF)
Morten Messerschmidt (DF)
- 8-9 Per Ørum Jørgensen (KF)
Helge Adam Møller (KF)
- 10-13 John Dyrby (S)
Magnus Heunicke (S)
- 14 Karen Hækkerup (S)
- 15 Lone Dybkjær (RV)
- 16 Kristen Touborg (SF)
- 17 Rune Lund (EL)

Formand: Peter Skaarup (DF)

Næstformand: Anne Baastrup (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Skatteudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Kim Andersen (V)
- 2 Charlotte Antonsen (V)
- 3 Peter Christensen (V)
- 4 Lars Christian Lilleholt (V)
- 5 Torsten Schack Pedersen (V)
- 6 Mikkel Dencker (DF)
- 7 Colette L. Brix (DF)
- 8 Charlotte Dyremose (KF)
- 9 Jakob Axel Nielsen (KF)
- 10 Frode Sørensen (S)
- 11 René Skau Björnsson (S)
- 12 Jens Peter Vernerisen (S)
- 13 John Dyrby (S)
- 14 Klaus Hækkerup (S)
- 15 Poul Erik Christensen (RV)
- 16 Morten Homann (SF)
- 17 Frank Aaen (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Jacob Jensen (V)
Leif Mikkelsen (V)
- 6-7 Kim Christiansen (DF)
Anita Knakkegaard (DF)
- 8-9 Per Ørum Jørgensen (KF)
Christian Wedell-Neergaard (KF)
- 10-14 Simon Pihl Sørensen (S)
Pia Gjellerup (S)
- 15 Marianne Jelved (RV)
- 16 Poul Henrik Hedeboe (SF)
- 17 Bjarne Laustsen (S)

Formand: René Skau Björnsson (S)

Næstformand: Peter Christensen (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Socialudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Hans Andersen (V)
- 2 Anne-Mette Winther Christiansen (V)

- 3 Inge-Lene Ebdrup (V)
- 4 Inger Beinov Støjberg (V)
- 5 Pia Kristensen (DF)
- 6 Mia Falkenberg (DF)
- 7 Tina Petersen (DF)
- 8 Tom Behnke (KF)
- 9 Per Ørum Jørgensen (KF)
- 10 Lotte Bundsgaard (S)
- 11 Hüseyin Arac (S)
- 12 Lene Hansen (S)
- 13 Lise von Seelen (S)
- 14 Martin Lidegaard (RV)
- 15 Bente Dahl (RV)
- 16 Pernille Vigsø Bagge (SF)
- 17 Line Barfod (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-4 Charlotte Antonsen (V)
Troels Lund Poulsen (V)
- 5-7 Birthe Skaarup (DF)
Martin Henriksen (DF)
- 8 Charlotte Dyremose (KF)
- 9 Anita Knakkegaard (DF)
- 10-13 René Skau Björnsson (S)
Kirsten Brosbøl (S)
- 14 Vibeke Grave (S)
- 15 Lone Dybkjær (RV)
- 16 Anne Baastrup (SF)
- 17 Dorrit Knudsen (S)

Formand: Pia Kristensen (DF)

Næstformand: Inge-Lene Ebdrup (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Sundhedsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Inge-Lene Ebdrup (V)
- 2 Joan Erlandsen (V)
- 3 Birgitte Josefsen (V)
- 4 Preben Rudiengaard (V)
- 5 Jørgen Winther (V)
- 6 Birthe Skaarup (DF)
- 7 Karin Nødgaard (DF)
- 8 Helle Sjelle (KF)
- 9 Pia Christmas-Møller (KF)
- 10 Lone Møller (S)

- 11 Lise von Seelen (S)
- 12 Karen J. Klint (S)
- 13 Lene Hansen (S)
- 14 Charlotte Fischer (RV)
- 15 Morten Østergaard (RV)
- 16 Anne Baastrup (SF)
- 17 Per Clausen (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Hans Andersen (V)
Marion Pedersen (V)
- 6-7 Pia Kristensen (DF)
Tina Petersen (DF)
- 8-9 Carina Christensen (KF)
Christian Wedell-Neergaard (KF)
- 10-13 Mette Gjerskov (S)
René Skau Björnsson (S)
- 14 Bjørn Medom Nielsen (S)
- 15 Naser Khader (RV)
- 16 Kristen Touborg (SF)
- 17 Karen Hækkerup (S)

Formand: Birthe Skaarup (DF)

Næstformand: Preben Rudiengaard (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Trafikudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Kim Andersen (V)
- 2 Gitte Lillelund Bech (V)
- 3 Jacob Jensen (V)
- 4 Flemming Damgaard Larsen (V)
- 5 Karsten Nonbo (V)
- 6 Walter Christophersen (DF)
- 7 Jørn Dohrmann (DF)
- 8 Henriette Kjær (KF)
- 9 Allan Niebuhr (KF)
- 10 Poul Andersen (S)
- 11 Magnus Heunicke (S)
- 12 Klaus Hækkerup (S)
- 13 Jens Christian Lund (S)
- 14 Jytte Wittrock (S)
- 15 Martin Lidegaard (RV)
- 16 Poul Henrik Hedeboe (SF)
- 17 Rune Lund (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Kurt Kirkegaard (V)
- Søren Pind (V)
- 6-7 Mikkel Dencker (DF)
- Peter Skaarup (DF)
- 8-9 Helge Adam Møller (KF)
- Pia Christmas-Møller (KF)
- 10-14 Torben Hansen (S)
- Thomas Adelskov (S)
- 15 Simon Emil Ammitzbøll (RV)
- 16 Morten Homann (SF)
- 17 Rasmus Prehn (S)

Formand: Flemming Damgaard Larsen (V)

Næstformand: Henriette Kjær (KF)

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Uddannelsesudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Troels Christensen (V)
- 2 Anne-Mette Winther Christiansen (V)
- 3 Britta Schall Holberg (V)
- 4 Tina Nedergaard (V)
- 5 Ellen Trane Nørby (V)
- 6 Martin Henriksen (DF)
- 7 Søren Krarup (DF)
- 8 Carina Christensen (KF)
- 9 Allan Niebuhr (KF)
- 10 Christine Antorini (S)
- 11 Kirsten Brosbøl (S)
- 12 Carsten Hansen (S)
- 13 Bjarne Laustsen (S)
- 14 Margrethe Vestager (RV)
- 15 Bente Dahl (RV)
- 16 Pernille Vigsø Bagge (SF)
- 17 Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Kurt Kirkegaard (V)
- Hanne Severinsen (V)
- 6-7 Karin Nødgaard (DF)
- Mia Falkenberg (DF)
- 8-9 Pia Christmas-Møller (KF)
- Per Ørum Jørgensen (KF)

- 10-13 Troels Ravn (S)
- Frank Jensen (S)
- 14-15 Elisabeth Geday (RV)
- Charlotte Fischer (RV)
- 16 Anne Baastrup (SF)
- 17 Kim Mortensen (S)

Formand: Carina Christensen (KF)

Næstformand: Margrethe Vestager (RV)

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Udenrigsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Pia Larsen (V)
- 2 Kristian Pihl Lorentzen (V)
- 3 Jens Hald Madsen (V)
- 4 Hanne Severinsen (V)
- 5 Eyvind Vesselbo (V)
- 6 Søren Espersen (DF)
- 7 Pia Kjærsgaard (DF)
- 8 Carina Christensen (KF)
- 9 Pia Christmas-Møller (KF)
- 10 Jan Petersen (S)
- 11 Mette Gjerskov (S)
- 12 Mogens Lykketoft (S)
- 13 Lise von Seelen (S)
- 14 Margrethe Vestager (RV)
- 15 Naser Khader (RV)
- 16 Steen Gade (SF)
- 17 Rune Lund (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Jacob Jensen (V)
- Jørgen Winther (V)
- 6-7 Peter Skaarup (DF)
- Martin Henriksen (DF)
- 8-9 Helle Sjelle (KF)
- Henriette Kjær (KF)
- 10-13 Kirsten Brosbøl (S)
- Per Kaalund (S)
- 14 Mogens Jensen (S)
- 15 Martin Lidegaard (RV)
- 16 Anne Grete Holmsgaard (SF)
- 17 Frank Aaen (EL)

Formand: Steen Gade (SF)
 Næstformand: Carina Christensen (KF)

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Jens Kirk (V)
- 2 Karsten Nonbo (V)
- 3 Torsten Schack Pedersen (V)
- 4 Inger Beinov Støjberg (V)
- 5 Michael Aastrup Jensen (V)
- 6 Christian H. Hansen (DF)
- 7 Mia Falkenberg (DF)
- 8 Allan Niebuhr (KF)
- 9 Per Ørum Jørgensen (KF)
- 10 Jens Peter Vernersen (S)
- 11 Lene Hansen (S)
- 12 Karen Hækkerup (S)
- 13 Bjarne Laustsen (S)
- 14 Elisabeth Geday (RV)
- 15 Ole Glahn (RV)
- 16 Kristen Touborg (SF)
- 17 Per Clausen (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Joan Erlandsen (V)
Britta Schall Holberg (V)
- 6-7 Martin Henriksen (DF)
Bent Bøgsted (DF)
- 8-9 Charlotte Dyremose (KF)
Christian Wedell-Neergaard (KF)
- 10-13 Mette Gjerskov (S)
Ole Vagn Christensen (S)
- 14 Troels Ravn (S)
- 15 Martin Lidegaard (RV)
- 16 Poul Henrik Hedeboe (SF)
- 17 Frank Aaen (EL)

Formand: Christian H. Hansen (DF)
 Næstformand: Torsten Schack Pedersen (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Anne-Mette Winther Christiansen (V)
- 2 Kristian Pihl Lorentzen (V)
- 3 Irene Simonsen (V)
- 4 Eyvind Vesselbo (V)
- 5 Jørgen Winther (V)
- 6 Jesper Langballe (DF)
- 7 Søren Krarup (DF)
- 8 Henriette Kjær (KF)
- 9 Allan Niebuhr (KF)
- 10 Lotte Bundsgaard (S)
- 11 Bjørn Medom Nielsen (S)
- 12 Troels Ravn (S)
- 13 Rasmus Prehn (S)
- 14 Elsebeth Gerner Nielsen (RV)
- 15 Morten Østergaard (RV)
- 16 Kamal Qureshi (SF)
- 17 Jørgen Arbo-Bæhr (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Birthe Rønn Hornbech (V)
Britta Schall Holberg (V)
- 6-7 Pia Kjærsgaard (DF)
Peter Skaarup (DF)
- 8-9 Per Ørum Jørgensen (KF)
Tom Behnke (KF)
- 10-13 Morten Bødskov (S)
Hüseyin Arac (S)
- 14 Anne-Marie Meldgaard (S)
- 15 Elisabeth Arnold (RV)
- 16 Steen Gade (SF)
- 17 Line Barfod (EL)

Formand: Anne-Mette Winther Christiansen (V)
 Næstformand: Lotte Bundsgaard (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Udvalget for Videnskab og Teknologi.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Michael Aastrup Jensen (V)
- 2 Britta Schall Holberg (V)
- 3 Tina Nedergaard (V)
- 4 Torsten Schack Pedersen (V)
- 5 Hanne Severinsen (V)
- 6 Jesper Langballe (DF)
- 7 Jørn Dohrmann (DF)
- 8 Per Ørum Jørgensen (KF)
- 9 Carina Christensen (KF)
- 10 Rasmus Prehn (S)
- 11 Magnus Heunicke (S)
- 12 Christine Antorini (S)
- 13 Pia Gjellerup (S)
- 14 Margrethe Vestager (RV)
- 15 Charlotte Fischer (RV)
- 16 Anne Grete Holmsgaard (SF)
- 17 Per Clausen (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Troels Lund Poulsen (V)
Jens Hald Madsen (V)
- 6-7 Poul Nødgaard (DF)
Søren Krarup (DF)
- 8-9 Pia Christmas-Møller (KF)
Jakob Axel Nielsen (KF)
- 10-13 Thomas Adelskov (S)
Dorrit Knudsen (S)
- 14-15 Naser Khader (RV)
Morten Østergaard (RV)
- 16 Holger K. Nielsen (SF)
- 17 Lars-Emil Johansen (SIU)

Formand: Hanne Severinsen (V)

Næstformand: Magnus Heunicke (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Udvalget vedrørende Grønlandske Forhold.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Kim Andersen (V)
- 2 Pia Larsen (V)
- 3 Lars Christian Lilleholt (V)
- 4 Kristian Pihl Lorentzen (V)
- 5 Karsten Nonbo (V)
- 6 Kristian Thulesen Dahl (DF)
- 7 Søren Espersen (DF)
- 8 Per Ørum Jørgensen (KF)
- 9 Carina Christensen (KF)
- 10 Frank Jensen (S)
- 11 Mogens Lykketoft (S)
- 12 Niels Sindal (S)
- 13 Niels Helveg Petersen (RV)
- 14 Kristen Touborg (SF)
- 15 Line Barfod (EL)
- 16 Kuupik Kleist (IA)
- 17 Lars-Emil Johansen (SIU)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Joan Erlandsen (V)
Svend Erik Hovmand (V)
- 6-7 Pia Kjærsgaard (DF)
Walter Christophersen (DF)
- 8-9 Allan Niebuhr (KF)
Christian Wedell-Neergaard (KF)
- 10-12 Hüseyin Arac (S)
Mogens Jensen (S)
- 13 Martin Lidegaard (RV)
- 14 Steen Gade (SF)
- 15 Torben Hansen (S)
- 16 Lene Hansen (S)
- 17 Arne Toft (S)

Formand: Kuupik Kleist (IA)

Næstformand: Lars-Emil Johansen (SIU)

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Udvalget vedrørende Færøske Forhold.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Joan Erlandsen (V)
- 2 Britta Schall Holberg (V)
- 3 Flemming Damgaard Larsen (V)
- 4 Pia Larsen (V)
- 5 Ellen Trane Nørby (V)
- 6 Søren Espersen (DF)
- 7 Walter Christophersen (DF)
- 8 Christian Wedell-Neergaard (KF)
- 9 Anfinn Kallsberg (FF)
- 10 Frank Jensen (S)
- 11 Lene Hansen (S)
- 12 Torben Hansen (S)
- 13 Ole Stavad (S)
- 14 Niels Helveg Petersen (RV)
- 15 Kristen Touborg (SF)
- 16 Line Barfod (EL)
- 17 Høgner Hoydal (TF)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Svend Erik Hovmand (V)
Inge-Lene Ebdrup (V)
- 6-7 Kristian Thulesen Dahl (DF)
Pia Kjærsgaard (DF)
- 8-9 Allan Niebuhr (KF)
Helge Adam Møller (KF)
- 10-13 Arne Toft (S)
Karen J. Klint (S)
- 14 Martin Lidegaard (RV)
- 15 Ole Sohn (SF)
- 16 Poul Andersen (S)
- 17 Lars-Emil Johansen (SIU)

Formand: Pia Larsen (V)

Næstformand: Frank Jensen (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Valg af 2 medlemmer til at føre tilsyn med Folketingets Bibliotek.

Valgt blev:

Birthe Rønn Hornbech (V)

Pia Gjellerup (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Valg af 9 medlemmer til det i grundlovens § 71 omhandlede tilsyn med behandlingen af personer, som er underkastet frihedsberøvelse.

Valgt blev:

- 1 Hans Andersen (V)
- 2 Inge-Lene Ebdrup (V)
- 3 Birgitte Josefsen (V)
- 4 Tina Petersen (DF)
- 5 Per Ørum Jørgensen (KF)
- 6 Karen J. Klint (S)
- 7 Lise von Seelen (S)
- 8 Elsebeth Gerner Nielsen (RV)
- 9 Anne Baastrup (SF)

Formand: Inge-Lene Ebdrup (V)

Næstformand: Tina Petersen (DF)

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Det Udenrigspolitiske Nævn.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Jens Hald Madsen (V)
- 2 Troels Lund Poulsen (V)
- 3 Søren Pind (V)
- 4 Gitte Lillelund Bech (V)
- 5 Pia Kjærsgaard (DF)
- 6 Peter Skaarup (DF)
- 7 Søren Espersen (DF)
- 8 Pia Christmas-Møller (KF)
- 9 Helge Adam Møller (KF)
- 10 Mogens Lykketoft (S)

- 11 Henrik Sass Larsen (S)
- 12 Frank Jensen (S)
- 13 Helle Thorning-Schmidt (S)
- 14 Niels Helveg Petersen (RV)
- 15 Holger K. Nielsen (SF)
- 16 Frank Aaen (EL)
- 17 Lars-Emil Johansen (SIU)

Til stedfortrædere for:

- 1-4 a Svend Erik Hovmand (V)
- b Charlotte Antonsen (V)
- c Pia Larsen (V)
- d Hanne Severinsen (V)
- 5-6 a Søren Krarup (DF)
- b Jesper Langballe (DF)
- 7 Kristian Pihl Lorentzen (V)
- 8-9 a Karsten Nonbo (V)
- b Jacob Jensen (V)
- 10-13 a Klaus Hækkerup (S)
- b Per Kaalund (S)
- c Mette Gjerskov (S)
- d Mogens Jensen (S)
- 14 Morten Helveg Petersen (RV)
- 15 Villy Søvnald (SF)
- 16 Rune Lund (EL)
- 17 Naser Khader (RV)

Formand: Gitte Lillelund Bech (V)

Næstformand: Mogens Lykketoft (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Valg af 16 medlemmer og 16 stedfortrædere til Nordisk Råd.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Joan Erlandsen (V)
- 2 Kristian Pihl Lorentzen (V)
- 3 Michael Aastrup Jensen (V)
- 4 Irene Simonsen (V)
- 5 Marion Pedersen (V)
- 6 Anita Knakkegaard (DF)
- 7 Søren Espersen (DF)
- 8 Allan Niebuhr (KF)
- 9 Per Ørum Jørgensen (KF)
- 10 Ole Stavard (S)
- 11 Mogens Jensen (S)
- 12 Per Kaalund (S)
- 13 Frode Sørensen (S)

- 14 Bente Dahl (RV)
- 15 Kristen Touborg (SF)
- 16 Line Barfod (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Erling Bonnesen (V)
- Flemming Damgaard Larsen (V)
- Birgitte Josefsen (V)
- Leif Mikkelsen (V)
- Troels Christensen (V)
- 6-7 Pia Kjærsgaard (DF)
- Poul Nødgaard (DF)
- 8-9 Jakob Axel Nielsen (KF)
- Henriette Kjær (KF)
- 10-13 Ole Vagn Christensen (S)
- Karen J. Klint (S)
- Troels Ravn (S)
- Niels Sindal (S)
- 14 Elisabeth Arnold (RV)
- 15 Poul Henrik Hedeboe (SF)
- 16 Høgni Hoydal (TF)

Formand: Ole Stavard (S)

Næstformand: Kristian Pihl Lorentzen (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

32) Valg af 9 medlemmer og 9 stedfortrædere til Udvalget vedrørende Det Ethiske Råd.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Birthe Rønn Hornbech (V)
- 2 Preben Rudiengaard (V)
- 3 Britta Schall Holberg (V)
- 4 Birthe Skaarup (DF)
- 5 Charlotte Dyremose (KF)
- 6 Karen J. Klint (S)
- 7 Jytte Wittrock (S)
- 8 Naser Khader (RV)
- 9 Pernille Vigsø Bagge (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Søren Pind (V)
- Jørgen Winther (V)
- Jacob Jensen (V)
- 4 Søren Krarup (DF)
- 5 Pia Christmas-Møller (KF)
- 6-7 Lone Møller (S)
- Lise von Seelen (S)

- 8 Marianne Jelved (RV)
- 9 Kamal Qureshi (SF)

Formand: Preben Rudiengaard (V)
Næstformand: Pernille Vigsø Bagge (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

33) Valg af 5 medlemmer og 5 stedfortrædere til Europarådet.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Hanne Severinsen (V)
- 2 Morten Messerschmidt (DF)
- 3 Pia Christmas-Møller (KF)
- 4 Per Kaalund (S)
- 5 Morten Østergaard (RV)

Til stedfortrædere for:

- 1 Søren Pind (V)
- 2 Hans Kristian Skibby (DF)
- 3 Jakob Axel Nielsen (KF)
- 4 Poul Henrik Hedeboe (SF)
- 5 Rune Lund (EL)

Formand: Hanne Severinsen (V)
Næstformand: Per Kaalund (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

34) Valg af 6 medlemmer og 6 stedfortrædere til OSCE's Parlamentariske Forsamling.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Kristian Pihl Lorentzen (V)
- 2 Pia Kjærsgaard (DF)
- 3 Pia Christmas-Møller (KF)
- 4 Jens Christian Lund (S)
- 5 Lone Dybkjær (RV)
- 6 Frank Aaen (EL)

Til stedfortrædere for:

- 1 Troels Lund Poulsen (V)
- 2 Morten Messerschmidt (DF)

- 3 Carina Christensen (KF)
- 4 Per Kaalund (S)
- 5 Ole Sohn (SF)
- 6 Anne Grete Holmsgaard (SF)

Formand: Kristian Pihl Lorentzen (V)
Næstformand: Jens Christian Lund (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

35) Valg af 3 medlemmer og 3 stedfortrædere til den Parlamentariske Forsamling for EU-Middelhavsområdet.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Birgitte Josefsen (V)
- 2 Morten Messerschmidt (DF)
- 3 Mette Gjerskov (S)

Til stedfortrædere:

- 1 Erling Bonnesen (V)
- 2 Helle Sjelle (KF)
- 3 Lone Dybkjær (RV)

Formand: Mette Gjerskov (S)
Næstformand: Birgitte Josefsen (V)

Den sidste sag på dagsordenen var:

36) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 1

1) Til udenrigsministeren af:

Rune Lund (EL):

»Vil udenrigsministeren oplyse, om man fra Danmarks eller EU's side vil henvende sig til USA og spørge om lokaliteterne for de hemmelige fængsler, som CIA har drevet og driver, herunder om der har været fængsler i EU-lande eller EU-ansøgerlande?«

Rune Lund (EL):

Grunden til, at det her spørgsmål er på dagsordenen i dag, er, at USA's præsident, George Bush, den 6. september annoncerede det, som mange af os har vidst i lang tid, nemlig at USA har et program, hvor de har nogle hemmelige CIA-fængsler, hvor fanger opholder sig. Mens de opholder sig der, bliver de udsat for tortur og mishandling, mens de afhøres.

Det var så en ny situation, at George Bush indrømmede eksistensen af de her CIA-fængsler – og det har måske også været en ny situation for udenrigsministeren, som gentagne gange her i Folketingssalen har sagt, at der var tale om løse rygter og presseforlydender og den slags ting. Men nu står vi altså i en situation, hvor selvstø USA's præsident, George Bush, har indrømmet, at de CIA-fængsler eksisterer.

I den forbindelse synes jeg, at det ville være meget naturligt, at den danske regering med udenrigsministeren i spidsen henvender sig til den amerikanske regering med spørgsmålet: Kan vi få at vide, hvor alle de her fængsler befinder sig? Så vil udenrigsministeren ikke gøre det?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt først byde hr. Rune Lund velkommen til det nye folketingår. Jeg er da glad for at konstatere, at det stort set starter, som det sidste sluttede, med en masse spørgsmål om forhold i Amerika, og dem vil jeg selvfølgelig gerne svare på.

Som hr. Rune Lund ved, har regeringen jo konsekvent taget afstand fra tiltag, som krænkter tilbageholdtes grundlæggende rettigheder, hvilket også gælder personer, som er mistænkt for terrorisme. Det gælder faktisk alle hemmelige tilbageholdelser, som sætter grundlæggende retssikkerhedsgarantier ud af kraft; det gælder tidsubestemt tilbageholdelse; det gælder anvendelse af tortur og grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling. Vores partnere i Europa og USA er ikke i tvivl om regeringens holdning. Alt dette er der jo ikke noget nyt i, det ved hr. Rune Lund jo alt sammen, og det er vi enige om, går jeg ud fra.

Det nye er, at præsident Bush den 6. september, sådan som hr. Rune Lund sagde, oplyste, at USA havde et særligt program under CIA, hvor man tilbageholdt et mindre antal terrormistænkte i hemmelige centre. Det var et element i en lang tale, som vedrørte USA's samlede politik over for terrormistænkte, og som resulterede i

den nye lovgivning, som vi skal diskutere under næste spørgsmål.

Man kan, som hr. Rune Lund vælger, fokusere på et negativt element i talen, men man kan jo også vælge at se på andre elementer. Jeg finder det således positivt, at den amerikanske præsident også oplyste, at ingen længere tilbageholdes i det særlige program, og at de, som var tilbageholdt, nu ville blive retsforfulgt. Det er jo netop det, som Danmark og andre har efterlyst længe, nemlig at de tilbageholdte terrormistænkte retsforfølges, underforstået at de, som ikke kan retsforfølges, sættes på fri fod.

Vedrørende de hemmelige fængsler har jeg tidligere oplyst, at den danske regering ikke har nogen oplysninger om hemmelige fængsler i europæiske lande, og at regeringerne i alle EU-medlemslandene og i ansøgerlandene kategorisk har afvist påstanden om hemmelige fængsler på deres territorium. Regeringen har ingen oplysninger, som gør, at vi har grund til at betvivle de oplysninger, vi har fra vores europæiske kolleger, og den viden, vi selv har, om, at der ikke er hemmelige fængsler.

Rune Lund (EL):

Grunden til, at jeg spørger, er jo, at George Bush også i forlængelse af det, han sagde den 6. september, slog fast, at USA vil fortsætte CIA's fængselsprogram. Og CIA's fængselsprogram er jo netop de her hemmelige fængsler, det vil sige, at man faktisk annoncerer, at man vil fortsætte fængselsprogrammet. Det synes jeg da er en interessant oplysning, som gør, at man i det hele taget bør spørge den amerikanske regering, hvor de her fængsler befinder sig.

Den anden ting, og det ved jeg ikke om udenrigsministeren er bekendt med, er, at menneskerettighedsorganisationen Human Rights Watch har været ude og sige: Jamen der er tale om flere fanger end de 14 fanger, som præsident Bush nævnte i talen den 6. september. Så der er altså andre oplysninger fremme om, at der faktisk eksisterer flere fanger end lige præcis de fanger, George Bush taler om.

Derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål til udenrigsministeren: Vil udenrigsministeren på vegne af den danske regering tage kontakt til USA's regering og bede om at få at vide, hvor de hemmelige CIA-fængsler befinder sig, sådan at vi alle sammen også kan få del i den viden? Det svarede udenrigsministeren nemlig ikke på i første omgang.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det afgørende er jo, om der er hemmelige fængsler i Danmark, hvis jeg skal tale med USA, og om der er hemmelige fængsler i Europa, hvis EU skal tale med USA. Og vi har jo altså endnu en gang i september måned blandt udenrigsministrene stillet hinanden det spørgsmål: Er der og har der været hemmelige fængsler hos jer? Og der har alle europæiske lande, altså EU-landene plus ansøgerlandene, benægtet, at der har været hemmelige fængsler hos dem. Det giver altså en meget svag adgang til at rejse det.

Så vil jeg godt understrege, at hemmelige fængsler og fængslinger, for jeg ved, at hr. Rune Lunds næste spørgsmål jo formentlig vil være noget med fængslinger og hemmelige fængsler, begge dele er uacceptable for os, hvis det betyder, at man krænker de tilbageholdtes grundlæggende rettigheder. At et fængsel eller en fængsling er hemmelig – det vil sige, at man er tilbageholdt et andet sted – er ikke i sig selv ulovligt, for der står ingen steder i nogen konvention, at man skal oplyse, hvor man tilbageholder folk. Det afgørende er, om deres grundlæggende rettigheder krænkes, altså adgang til advokat, adgang til dommer osv., og om man kommer ud for nogen som helst vold og nedværdigende torturagtig behandling. Det er det afgørende, og det må ikke ske. Og det er så ligegyldigt, om vedkommende er indsat i hemmelige fængsler, eller om det drejer sig om hemmelige fængslinger, ingen af delene er acceptable.

Under alle omstændigheder vil jeg svare til spørgsmålet om, hvorvidt vi kan acceptere at fortsætte fængslingsprogrammer: Nej, vi kan ikke acceptere fortsatte hemmelige fængslingsprogrammer, hvis de betyder, at de tilbageholdtes rettigheder er krænket. Det er jo det grundlæggende.

Rune Lund (EL):

Bekymrer det så ikke udenrigsministeren, at George Bush annoncerer, at det her fængselsprogram skal fortsætte? Det opfatter jeg i hvert fald som et meget, meget stort problem, at man annoncerer, at de her CIA-fængsler, hvor der foregår tortur og afhøringer og mishandlinger under afhøringer, fortsætter. Det synes jeg er et meget, meget stort problem.

Jeg synes også, at det er et problem, når jeg får oplysninger fra en meget anerkendt menneskerettighedsorganisation som Human Rights Watch, hvor de siger: Jamen der er tale om mange flere mennesker end lige præcis de 14, som

USA's præsident, George Bush, taler om. Det synes jeg er et meget, meget stort problem.

Derfor bliver jeg nødt til igen at spørge udenrigsministeren: Vil udenrigsministeren ikke på vegne af den danske regering henvende sig til den amerikanske regering for at spørge, hvor de her CIA-fængsler ligger? Og så siger udenrigsministeren: Jamen det er vigtigere, hvad der foregår i Danmark og i Europa. Det er det også, men jeg synes da roligt, at man både kunne spørge, hvad der foregår i Danmark og i Europa – jeg tror ikke selv på, at der eksisterer nogen i Danmark – og i resten af verden.

Den slags oplysninger om, hvor de fængsler er, kunne man jo få, hvis man spurgte. Så vil udenrigsministeren ikke spørge – nu spørger jeg for tredje gang?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg gentager, at hvis George Bush agter at fortsætte fængslinger i hemmelige lokaliteter, hvor de grundlæggende rettigheder ikke respekteres, så ved USA, at vi er imod. Det har vi været imod hele tiden. Lad os nu se, om man overhovedet gør det, for Kongressen er jo også på den bold. Og lad os så også være opmærksomme på, at højesteret jo også har været på den bold. Højesteret i USA har meddelt, at man skal respektere Genèvekonventionen, så lad os nu se, om der kommer noget kød på det ben, som hr. Rune Lund gerne vil gnave.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil da godt starte med at rose udenrigsministeren, fordi jeg synes, det er lykkedes ham som få at finde positive elementer i den tale, som George Bush holdt om det program, der er lagt frem. Det er jo faktisk, tror jeg, en af de første gange, jeg har hørt en europæisk politiker udtrykke sig positivt om elementer i talen, herunder har den danske statsminister, som jeg har oplevet det, lagt klar afstand til det.

Derudover vil jeg gerne sige, at nu siger udenrigsministeren, at vi starter, hvor vi slap, og det kan der være noget om. Men jeg vil gerne spørge, om ikke de oplysninger, som George Bush har givet i september, giver anledning til, at ministeren vil erkende, at vi står i en anden situation i dag, end vi gjorde, da vi gik på sommerferie, fordi det nu ikke længere er et spørgs-

mål om, hvorvidt der er hemmelige fængsler. Vi ved, at der er hemmelige fængsler.

Derfor må udenrigsministeren også anerkende, at vi står i en ny situation i dag. Der foreligger nye oplysninger, og derfor må ministeren også anerkende, at med hensyn til de svar, vi fik i foråret, er der et andet grundlag for at svare nu, fordi vi faktisk ved, at der er og anvendes hemmelige fængsler.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen jeg synes da ærlig talt, at hr. Morten Østergaard skal være lidt positiv. Nu har hr. Morten Østergaard og hr. Rune Lund jo hele foråret efterlyst oplysninger om hemmelige fængsler. Så kommer George Bush og siger: Ja, hr. Rune Lund og hr. Morten Østergaard har ret, jeg har desværre et par hemmelige fængsler, som jeg godt vil tømme nu. Og USA's højesteret har også lyttet – jamen det er da positivt. Vi har jo igennem hele perioden sagt til USA, at dette ikke er i orden. Det er da positivt, at der er blevet lyttet til os, lad dog være med at være så negativ.

Vi får det altså frem i lyset, de hemmelige fængsler lukkes. Det er rigtigt, som hr. Rune Lund siger, at George Bush har nogle bemærkninger om, at det kan fortsætte, men det kan ikke fortsætte med brud på Genèvekonventionen. Det ville være et brud på højesterets dom, og det ville være et brud på Kongressens vedtagelse.

Kl. 13.20

Så vi har klart sagt, hvor vi ikke finder det tilfredsstillende, og det kommer vi tilbage til under næste spørgsmål. Men lad os dog være positive over for, at han lukker fangerne ud fra de hemmelige fængsler, og at de nu får en rettergang. Det er jo det, vi har efterlyst, og det er da positivt.

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det ville klæde udenrigsministeren at anerkende, at det var et vildspor, udenrigsministeren var på i foråret, da han fuldstændig afviste talen om, at der skulle være hemmelige fængsler nogen steder. Nu har George Bush så anerkendt, at de er der, og der synes jeg faktisk, at det ville klæde landets udenrigsminister at sige: O.k., det var en overraskelse for mig, det vidste jeg ikke. Jeg beklager over for hr. Rune Lund, hr. Morten Østergaard og andre, der har blandet sig i debatten i foråret, at der arbejdede jeg på et

uoplyst grundlag. Det viser sig nu, at der rent faktisk var noget at komme efter.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nej. Nu synes jeg, vi skal lade være med at være for kvikke, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard. Jeg ved godt, hr. Morten Østergaard er meget kvik, men det var næsten for kvikt.

Det, der har været spørgsmål om, var hemmelige fængsler i Europa. Det er det, jeg er blevet kørt rundt i her i salen, og hvor jeg hele tiden har sagt, at jeg ikke har kendskab til det. Der er ikke nogen i Danmark, og der er overhovedet ikke nogen i regeringerne i Europa, som siger, at de har kendskab til det. Det er det, vi har talt om.

Jeg har ikke talt om, hvorvidt der skulle være et eller andet uden for Europa, det er heller ikke det, man har bragt mig i salen til spørgsmål om. Så prøv nu lige at friske hukommelsen lidt op og find ud af, hvad det præcise spørgsmål var.

Jeg synes stadig væk, at hr. Morten Østergaard skal være glad for, at den danske retsopfattelse vinder frem. Det er ikke nok, det er ikke tilfredsstillende, og det vender vi tilbage til under næste spørgsmål, men det vinder da frem, at man ikke kan holde folk tilbage i ubegrænset tid, at folk altså skal ud af de hemmelige fængsler. Og hvis der er hemmelige tilbageholdelser, og det er der ikke forbud mod i nogen konvention, så skal Genèvekonventionerne respekteres. Det er da det, vi har arbejdet for. Det er da positivt, at vi er kommet så langt.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund for et sidste spørgsmål.

Rune Lund (EL):

Jeg må jo sige til udenrigsministeren, at jeg deler hr. Morten Østergaards opfattelse af, at vi har stillet mange spørgsmål onsdag efter onsdag, og at udenrigsministeren har svaret, at han ikke kunne tage stilling til løse presseforlydender, løse rygter og den slags ting. Dermed har udenrigsministeren ikke villet gå ind i en seriøs behandling af de her sager.

Derfor bliver jeg nu for fjerde gang nødt til at spørge udenrigsministeren om det, som er spørgsmålet her, nemlig: Vil udenrigsministeren ikke henvende sig til den amerikanske regering for at få at vide, hvor de her CIA-fængsler befinder sig? For George Bush har selv annonceret, at fængselsprogrammet vil fortsætte, og menneskerettighedsorganisationen Human

Rights Watch siger, at der er flere mennesker under det her program, end George Bush har sagt, at der er.

Jeg synes, at det ville være rart at få at vide, hvor de her fængsler befinder sig, når nu vi ved, at de eksisterer. Så kan udenrigsministeren i det mindste ikke gøre sig den umage at svare på det spørgsmål, som jeg nu stiller for fjerde gang: Vil udenrigsministeren foretage den henvendelse, ja eller nej?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Vi har undersøgt, hvad der kommer os ved, nemlig Europa, og da der altså ikke er nogen i Europa ud fra de oplysninger, vi har fra samtlige regeringer i EU og ansøgerlandene, er det uden for mit territorium at begynde at spørge amerikanerne, om de måtte have aftaler med et hvilket som helst andet land. Det har vi fået amerikanernes svar på, og det kender hr. Rune Lund jo også, for jeg har også givet hr. Rune Lund det svar, som jeg fik fra Amerika, da jeg stillede det spørgsmål, nemlig svaret: De lande, som vi har samarbejde med, kender vores samarbejde.

Det er det svar, man får. Hr. Rune Lund får ikke et andet svar frem. Hvis der var en hemmeligt fængsel – lad os nu sige, Amerika har en aftale om et hemmeligt fængsel i et land uden for Europa – tror hr. Rune Lund så, at jeg på grund af hr. Rune Lunds spørgsmål ville få oplyst, at det for resten ligger i X. Hvor er så hemmeligheden henne?

Så det er jo naivt at forestille sig, at man får noget ud af at stille hr. Rune Lunds spørgsmål. Det afgørende er, at vi sikrer, at amerikanerne ved, at Genèvekonventionerne skal overholdes, at tidsubegrænset tilbageholdelse ikke er acceptabel, og hvis folk tilbageholdes, skal de altså have alle de retsgarantier, som ligger i et retssamfund. Kampen mod terror skal køres, den skal køres hårdt, køres kontant, men på retssamfundets grund.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2

2) Til udenrigsministeren af:

Rune Lund (EL):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvilke konsekvenser det vil få for Danmarks relation til USA, hvis USA vedtager en lovgivning, der tillader, at CIA anvender tortur i form af de såkaldt »udvi-

dede« forhørsteknikker, tillader den fortsatte anvendelse af hemmelige fængsler eller tillader den fortsatte tidsubegrænsede fængsling af fanger uden mulighed for at få prøvet deres sag?«

Rune Lund (EL):

Spørgsmålet tager udgangspunkt i, at siden den 11. september har Bush indledt krigen mod terror, og i denne krig er grundlæggende rettigheder blevet krænket. Vi har set tortur i Abu Ghraib, vi har set hemmelige fængsler, CIA-fly, tidsubestemte fængslinger osv. osv., hvor de sigtede ingen muligheder har for at få prøvet deres sag.

I foråret faldt der så en vigtig dom i USA's højesteret, som kendte de tidsubestemte fængslinger forfatningsstridige og i strid med bl.a. Genèvekonventionen. Det nævnte udenrigsministeren også under det sidste spørgsmål. Samtidig voksede kritikken af USA's brug af tortur.

Hvad har Bushadministrationens svar så været? Jo, de er søreme ved at vedtage en lovpakke, som lovliggør alt det, som menneskerettighedsorganisationer har protesteret imod, og som USA's højesteret sagde var ulovligt. Det drejer sig om, at USA ikke skal tage højde for internationale konventioner, at USA kan fortsætte sine tidsubestemte fængslinger på Guantánamo og sine militære domstole og sidst, men ikke mindst, tillade de udvidede forhørsteknikker – det er det, vi andre kalder tortur.

KL 13.25

Er det ikke et problem, og hvad vil udenrigsministerens reaktion være nu, hvor det eneste, der mangler, er George Bushs underskrift på, at den her lov bliver til virkelighed?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det her synes jeg også er et vigtigt spørgsmål at drøfte, for det er rigtigt, at den amerikanske Kongres vedtog en lovpakke, som udgør en ny samlet regulering af behandlingen af tilbageholdte terrormistænkte.

Der har jo været en del kritik af den nye lovgivning både i Danmark, i USA og i internationale medier, og der er en del af den nye lovgivning, der også giver regeringen anledning til bekymring. Her tænker jeg først og fremmest på muligheden for fortsat at anvende hemmelige tilbageholdelser, som sætter grundlæggende retssikkerhedsgarantier ud af kraft. Det var det, vi talte om før.

Et andet område af kritikken drejer sig om de krav, der stilles til de beviser, som de nye militære

re tribunaler har fået adgang til at anvende. Her kan man spørge, om de på alle punkter lever op til de retssikkerhedsgarantier, som man må stille i et demokratisk samfund.

Det er også uklart, om der er tilstrækkelig sikkerhed for, at kontrollen med CIA's afhøringsmetoder vil leve op til USA's internationale forpligtelser, som de jo skal også ifølge højesteret, der siger, at Genèvekonventionen jo faktisk gælder, der synes jeg hr. Rune Lund fejlreferrede højesteret.

Regeringen vil tilslutte sig den kritik, som jeg her har refereret, og vi deler altså også den bekymring, hvis det viser sig, at USA anvender den nye lovgivning på en måde, som strider mod dansk retsopfattelse. Men når det er sagt, er det regeringens vurdering, at man fra amerikansk side faktisk har taget et skridt i den rigtige retning med den nye lovgivning, også selv om skridtet som sagt måske ikke på alle punkter er langt nok.

Det er efter min opfattelse positivt, at de checks and balances i form af den amerikanske højesterets dom, som kendetegner et demokratisk retssystem, har virket. Jeg tror da også, at den dialog, bl.a. vi har haft med USA om dette spørgsmål, har medvirket til det.

Det er også et fremskridt, at der nu er etableret et system til retsforfølgning af terrorismetænkte, et system med mulighed for at anke helt op til den amerikanske højesteret, og som giver den anklagede en række af de retssikkerhedsgarantier, som vi normalt forbinder med en fair rettergang. Retsforfølgning af terrorismetænkte er som bekendt det første skridt mod lukning af Guantánamo, som jo også har været ønsket af os. Og det er jo stadig regeringens opfattelse, at tidsubegrænset tilbageholdelse er uacceptabel. Jeg finder det positivt, at forbuddet mod tortur og mod grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling er blevet bekræftet i den nye lovgivning, bl.a. som følge af McCains arbejde, men som nævnt kunne den nye lov være bedre.

Efter regeringens opfattelse bliver det centrale, hvordan man fra amerikansk side vil anvende den nye lovgivning. Det er her, de nye regler skal stå deres prøve, og det er på den faktiske anvendelse, vi bør bedømme reglerne. Her må vi i vores fortsatte dialog med USA holde USA fast på vores fælles værdier, som vi hidtil har gjort.

Rune Lund (EL):

Jeg synes, udenrigsministeren har en bemærkelsesværdig måde at læse den lov på, som faktisk nu bare mangler George Bushs underskrift for at blive til virkelighed.

Det er jo en lov, som ifølge den tekst, der ligger, siger, at USA's højesteret ikke skal tage højde for internationale konventioner; en lov, som tillader USA at fortsætte sine tidsubestemte fængslinger på Guantánamo og sine militære domstole, som forhindrer, at folk kan få deres sag prøvet ved civile domstole; og sidst, men ikke mindst, tillader man de såkaldte udvidede forhørsteknikker – det er det, vi alle sammen kalder tortur på normalt dansk – ved at sige, at det faktisk er George Bush, altså den amerikanske præsident, der kan definere, hvad der er tortur.

Det er den lov, der ligger nu, vil jeg sige til udenrigsministeren. Det er sådan, den også bliver tolket af menneskerettighedsorganisationen Amnesty International, som har lavet et notat om den her lov. Det er konsekvensen af den lov. Hvilke konsekvenser vil det få for Danmarks samarbejde med USA på det her punkt, at USA er ved at vedtage sådan en lov, der bare mangler en underskrift fra George Bush?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Angående torturmetoderne fik McCain jo klart vedtaget, at man skal respektere fællesartikel 3, det vil altså sige, at tortur ikke er tilladt. Det er rigtigt, at så er der nogle udvidede metoder, som CIA kan få lov til at anvende, og som ikke er beskrevet. Det er jo, fordi man ikke skal give terroristerne mulighed for at øve sig i, hvad de kan komme ud for. Men det må altså ikke være tortur og nedværdigende behandling, det må CIA heller ikke anvende. Og Kongressen har et udvalg, ligesom vi har et udvalg i dette Folketing, som skal holde øje med det. Så George Bush kan altså ikke gøre, hvad han vil, der er et kongresudvalg, ligesom vi har et folketingsudvalg, der holder øje med efterretningstjenestens arbejdsmetoder.

Det betyder altså ikke, at Kongressen har givet CIA carte blanche, sådan som hr. Rune Lund antyder. Fællesartikel 3 finder anvendelse. Det var jo faktisk også det, Hamptondommen gik ud på, nemlig at man ikke er uden for Genèvekonventionen. Højesteret fastslog, at det er den humanitære folkeret, herunder fællesartikel 3, som finder anvendelse for tilbageholdte i kampen mod terrorisme. Så hr. Rune Lund er altså fejl-

informeret, og jeg er ked af, at jeg ikke kan fordømme USA på basis af hr. Rune Lunds fejl-informationer eller fejllæsninger.

Kl. 13.30

Men når det er sagt, så har jeg jo sagt, at der er ting i dette lovforslag, som vi heller ikke er helt trygge ved. Og så må det komme an på udførelsen. Og hvis vi ikke er trygge ved udførelsen, vil vi som hidtil sige til amerikanerne: Dette er i strid med Genèvekonventionerne, dette bør I ikke gøre.

Det er derfor, vi kan se, ikke på grund af vores henvendelse alene, men på grund af Hamp-tondommen og den internationale europæiske kritik, at der er sket forbedringer. Og jeg synes ikke, jeg vil stå her og fordømme USA på basis af hr. Rune Lunds fejlreferater om den amerikanske Kongres.

Rune Lund (EL):

Udenrigsministeren misser det faktum, at den lov, som er ved at blive vedtaget nu, og som bare mangler George Bushs underskrift, er et svar på den højesteretsdom, der kom i foråret. Og loven er lavet med det formål at finte uden om den dom, som blev afsagt ved USA's højesteret. Derfor indeholder loven de ting, som jeg nævnte, da jeg tog ordet før, de ting, som jeg har analyseret mig frem til, og som jeg også kan se, at menneskerettighedsorganisationen Amnesty International er nået frem til.

Skal det forstås på den måde, at udenrigsministeren er uenig med mig, hvilket er én ting, men at udenrigsministeren også er uenig med Amnesty International, når Amnesty International siger, at USA's højesteret med den nye lovgivning ikke skal tage højde for internationale konventioner; at USA kan fortsætte tidsbestemte fængslinger på Guantánamo; at man kan fortsætte de militære domstole; og at man tillader de såkaldte udvidede forhørsteknikker – det, vi kalder tortur – fordi det er George Bush, der kan definere, hvad der er tortur, og hvad der ikke er tortur?

Skal det forstås sådan, at udenrigsministeren er uenig med Amnesty International og mig i, at det er det, der ligger i det lovforslag, som bare mangler en enkelt underskrift fra George Bush?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er uenig i store dele af den gengivelse, hr. Rune Lund kommer med, og hvis hr. Rune Lund har den fra andre, så er jeg også uenig med andre.

Det er ikke George Bush, der afgør forhørs-metoderne. Kongressen har jo indset med det, at man kan sige, at dette ikke er acceptabelt, og så kan det ikke finde sted. Det er da en fejlgengivelse, men det kan jo ske.

Så vil jeg godt præcisere igen, at det nye system til retsforfølgelse, som er etableret, ikke indeholder alle de retssikkerhedsgarantier, som vi kender fra vores system; det har jeg jo sagt. Det gælder særlig, for så vidt angår de beviser, som kan bruges mod en terrormistænkt, hvis de kommer fra hearsay, altså fra von hørensagen, fra noget man har hørt. Det gælder naturligvis også, hvis der er beviser, som er fremkommet under tvang. Vi kan heller ikke blåstemple, at de tilbageholdte dømmes på grund af beviser, som ikke holder. Det gælder f.eks. hvis beviserne alene udgøres af disse hear says, som jeg nævnte.

Så vil jeg godt lige til sidst sige til noget, som hr. Rune Lund har sagt, for han arbejder jo sammen med andre, at jeg er blevet spurgt, om vi vil indbringe USA for FN's komité mod tortur. Og der vil jeg godt sige, at det er gammel strøm. USA er allerede i dialog med komiteen mod tortur. USA blev eksamineret af komiteen i maj måned, hvorunder bl.a. disse spørgsmål blev drøftet.

Så vi har fokus på det. Er der ting, vi ikke finder acceptable, eller hvor vi har bekymringer, så giver vi udtryk for det. Men jeg kan ikke bare skrive under på hr. Rune Lunds i mine øjne lidt misforståede gengivelse og kritik af det. Så må vi se nærmere på det.

Rune Lund (EL):

Jeg må jo konkludere på baggrund af den debat, vi har nu, at i bedste fald er udenrigsministeren misinformeret om, hvad indholdet i den lov er, og i værste fald fortæller udenrigsministeren ikke Folketinget, hvad det er, der er det egentlige indhold af den lov. Jeg kan f.eks. henvise til en formulering, som jo klart siger, at:

»... the president has the authority to« – og her kommer det – »interpret the meaning and application of the Geneva Conventions ...«.

Det betyder, at det er den amerikanske præsident, som kan fortolke, hvordan man skal anvende Genèvekonventionerne, bl.a. med hensyn til man ikke må udsætte fangerne for nedværdigende behandling. Det synes jeg da er et stort problem. Så jeg må kraftigt opfordre udenrigsministeren til at sætte sig ind i, hvad denne lov betyder, og derefter til at tage en meget grundig diskussion i regeringen om, hvad konsekvenser-

ne skal være for forholdet til den amerikanske regering, i og med at den bare har tænkt sig med at fortsætte med de her menneskerettighedskrænkelser, som ligger i den lov, som lige er ved at blive vedtaget.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil sige til hr. Rune Lund, at jeg altså ikke kan gøre for det, men hr. Rune Lunds læsning svarer ikke til Udenrigsministeriets læsning. Så må vi jo læse det igen, begge to.

Ifølge min læsning har Kongressen ikke med den nye lovgivning givet CIA carte blanche til at anvende alle former for afhøringsmetoder. Tværtimod indebærer det politiske kompromis, som blev opnået af præsidenten, at Kongressen får øgede kontrolbeføjelser på dette punkt, og det svarer faktisk til det system, som jeg har nævnt vi har her.

Det fremgår også klart af loven, at fællesartikel 3, som den store kamp stod om, finder anvendelse, og denne bestemmelse forbyder tortur. Og forbuddet mod tortur gælder for hele den amerikanske centraladministration, herunder CIA, så det svarer ikke til hr. Rune Lunds gengivelse af det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.35

Spm. nr. S 9

3) Til finansministeren af:

Pia Gjellerup (S):

»Vil ministeren oplyse, hvornår det siden 1970 er forekommet, at væksten i de kommunale serviceudgifter har været lavere end væksten fra 2002 til 2003 og fra 2003 til 2004 og den planlagte vækst fra 2005 til 2006 og fra 2006 til 2007?«

Skriftlig begrundelse

De kommunale velfærdsområder er hårdt presset som følge af en årrække med ultralav vækst, som kun sjældent eller aldrig er set siden 1970, hvor det moderne kommunestyre blev grundlagt.

Pia Gjellerup (S):

Det drejer sig jo i virkeligheden om et meget klart spørgsmål. Jeg har ikke spurgt, hvem der har haft ansvaret for de pågældende år, der må-

te bliver oplyst; jeg har ikke spurgt om hvorfor; jeg har ikke spurgt om hvem eller hvordan eller hvorhen og i hvilken sammenhæng; jeg har alle spørgsmål: I hvilke år, siden vi fik det moderne kommunestyre i 1970, har der været en lavere vækst inden for et udvalg af de allersidste år, som finansministeren kender mest til, for der har han selv siddet for bordenden?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg takker for spørgsmålet. Når fru Pia Gjellerup spørger til udviklingen i de kommunale serviceudgifter så langt tilbage som fra 1970, så kan man kun tage udgangspunkt i nationalregnskabsbaserede tal fra Danmarks Statistik for det kommunale forbrug og for pris- og lønudviklingen for de samlede offentlige forbrugsudgifter. Det er det eneste, der eksisterer af sammenlignelige tal over tid. Og opgjort på den måde udgjorde den reale vækst i primærkommunernes serviceudgifter 1,8 pct. fra 2002 til 2003 og 1,9 pct. fra 2003 til 2004.

Der er flere eksempler på, at væksten i primærkommunernes serviceudgifter har været lavere end i 2003 og 2004. Jeg kan blandt flere nævne, at realvæksten fra 2002 til 2003 var højere end fra 1993 til 1994 og fra 1997 til 1998 samt på niveau med realvæksten fra 1998 til 1999 og fra 1999 til 2000.

Der spørges også om 2006 til 2007, og her gælder, at de nationalregnskabsbaserede tal fra Danmarks Statistik for de budgetterede offentlige serviceudgifter ikke er fordelt på stat, amter, regioner og kommuner. Væksten fra 2005 til 2006 og fra 2006 til 2007 for primærkommunerne ville endvidere ikke umiddelbart være sammenlignelig med væksten i tidligere år som følge af strukturreformen, herunder overflytningen af skatte- og inddrivelsesområdet til staten pr. 1. november 2005.

Pia Gjellerup (S):

Jeg er imponeret, men ikke til den gode side. Se, begrebet, jeg spørger til, væksten i de kommunale serviceudgifter, er et meget kendt begreb, og man skal ikke lede i meget store og tykke bøger for at finde det, man skal såmænd bare kigge i de oversigter over de kommunale budgetter, som Finansministeriet udgiver en gang om året. Deraf vil der fremgå nogle tal, som er ganske enkle, i øvrigt i øjeblikket meget små. Jeg vil bare sige, at disse tal vil vise, at der på nær et enkelt år eller to i 1980'erne, hvor der vitterlig var økonomisk krise – og vi skal ikke nødvendigvis

vade i, hvem der sad for bordenden dengang – ikke har været en lavere vækst i de kommunale serviceudgifter end den, der er i de her år siden 2002, hvor finansministeren har været hovedmedansvarlig for, hvordan udviklingen så ud.

Jeg havde såmænd også ventet, at vi ville få et meget, meget indviklet svar, og derfor vil jeg give finansministeren en chance til at forholde sig til det begreb, som hedder de kommunale serviceudgifter, og som finansministeren udmærket kender, og så bede ham prøve at svare en gang til.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Sagen er, at fru Pia Gjellerup sammenligner forkerte tal og opgørelsesmetoder. Der er kun én måde at gøre det op på, når man går tilbage til før 1999, og det er med de nationalregnskabsbaserede tal for kommunal service, der opgøres af Danmarks Statistik. Der findes ikke andet før 1999.

Når man gør op ved hjælp af samme metode, og det er så det, man jo gør efter 1999 og f.eks. til og med 2005, og det er det, jeg nævner, vil man se, at stigningen, hvis man tager budgetåret 2002, er på 1,8 pct. fra 2002 til 2003, og den er 1,9 pct. fra 2003 til 2004. Det har de nøjagtig gjort op på samme måde, som man gjorde i det gamle system før 1999, så for at få noget, der er sammenligneligt, er det altså de tal, man skal gå ud fra, nemlig 1,8 og 1,9.

Her er det sådan, at i 1994 var den -0,3 pct., i 1995 -3,1 pct. og i 1997 1,7 pct. Den var 2,2 pct. i 2002, 1,8 pct. i 2003 og 1,4 pct. i 2005. Det er tal, der er gjort op efter nøjagtig den samme statistiske metode under begrebet serviceudgifter.

Kl. 13.40

Pia Gjellerup (S):

På en eller anden måde er det jo sørgeligt, at man har en finansminister, der er med til at udgive publikationer, som hedder kommunale budgetoversigter, og at han så vil benægte deres eksistens. I dem ville han kunne finde disse oplysninger, jeg spørger til, mange år tilbage. Vi kan i hvert fald konstatere, at i de mange år, man ser tilbage på, er der kun et par år i 1980'erne, der skiller sig ud som lige så ringe, som de sidste 5 år med hensyn til den meget beskedne vækst i kommunerne.

Når det er interessant, er det, fordi finansministeren jo sammen med sine kolleger prøver at lade, som om det er fuldstændig varvittigt, at der ude i kommunerne er nogle – og det er jo

næsten ligegyldigt, om det er pædagoger eller forældre eller politikere eller andre – som synes, at der er problemer; at så må der være noget meget, meget galt med dem.

Nej, problemet er simpelt hen såre enkelt: Der har været en historisk lav vækst år efter år efter år i de seneste år, og derfor er det svært at levere den service, som man har været vant til.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er utroligt, hvad man skal høre. Altså, væksten i serviceudgifter ifølge nationalregnskabet opgjort af Danmarks Statistik var i 1994, når det gælder primærkommuner, -0,3 pct. I 1995 var den -3,1 pct., og i 1997 var den 1,7 pct. Det tal, som spørgeren henviser til, for 2003 er 1,8 pct. Så må jeg spørge, om ikke 1,8 i 2003 er større end -0,3 i 1994, -3,1 i 1995 og 1,7 i 1997. Det er sådan set almindelig fundamental skolelærdom, at 1,8 på plussiden altså er mere end -0,3 og -3,1.

Pia Gjellerup (S):

Det fører jo ikke til meget, hvis finansministeren nægter at læse i sin egen publikation, der hedder de kommunale budgetoversigter, som så – må man tro – frembringer fuldstændig fejlagtige oplysninger i forhold til det, finansministeren nu oplyser. Det tror jeg næppe, og derfor vil jeg henholde mig til de kommunale budgetoversigter, som viser den konklusion, som jeg har gentaget adskillige gange, nemlig at de kommunale nettoserviceudgifters vækst er noget af det laveste overhovedet siden 1970 på nær et par år i 1980'erne. Det er nu gået for sig år efter år efter år, og det er en meget markant forklaring på, at situationen i kommunerne for borgerne, uanset næsten hvor de er henne, er vanskelig, som det ser ud i øjeblikket.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det bliver ikke mere rigtigt af, at fru Pia Gjellerup påstår, at det er forkerte tal. Det er altså officielle tal. Det er nationalregnskabstal fra Danmarks Statistik, der viser, at væksten i primærkommunerne, når man gør den op – og jeg nævner det bare – i 1994 var -0,3 pct., i 1995 -3,1 pct. og i 1997 1,7 pct. Det tal, som fru Pia Gjellerup så kan sammenligne med for 2003, hedder 1,8 pct. i vækst. Og tager man 2005 med, som er det laveste sidste tal, hedder det 1,4 pct. Og i min regnebog er -0,3 i 1994 og -3,1 i 1995 mindre end de 1,8 og for den sags skyld også de 1,4, som er gældende i nationalregnskabet fra Danmarks Statistik, og som er det sidste opgjorte tal. Det er

et tal, der er opgjort efter den samme definition, efter den samme statistiske metode.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 10

4) Til finansministeren af:

Pia Gjellerup (S):

»Hvilke principielle tanker gør regeringen sig i anledning af, at de kommunale budgetter for 2007 i lighed med de kommunale budgetter for 2006 trods meget omfattende besparelser i mange kommuner ligger over det af regeringen udmeldte beløb til kommunale serviceudgifter?«

Skriftlig begrundelse

Regeringen har reserveret sig en række indgrebsmuligheder i den kommunale budgetlægning. På nuværende tidspunkt må regeringen have gjort sig klart, om man vil anvende kollektive eller individuelle sanktioner, idet det vel næppe er acceptabelt, at denne beslutning først træffes, når beslutningsgrundlaget er gået fra det principielle til det konkrete, bl.a. med vurdering af borgmesterens partifarve.

Pia Gjellerup (S):

Nu er vi ved at være ved vejs ende i forhold til budgetlægningerne i kommunerne. Langt de fleste steder er der lavet budgetaftaler, og de alersidste andenbehandlinger finder sted i disse dage.

Der er jo forlydender om – meget kontante, hvilket også er dokumenteret af kommunernes organisation – at det til trods for, at man mange, mange steder har gjort sig overordentlig store anstrengelser for at presse velfærden i overensstemmelse med de retningslinjer, der er udsendt fra regeringen, formentlig ikke på nogen måde er muligt at overholde den samlede ramme, som har været dikteret af regeringen.

Derfor skal jeg spørge finansministeren, hvilke overvejelser han og regeringen har gjort sig i den forbindelse, for vi skulle jo nødigt overraskes, sådan som vi blev det sidste år lige før tredjebehandlingen af finansloven med indgreb over for kommunerne, med fornyet kraft.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne lige starte med at slå fast, at der aldrig nogen sinde i Danmark har været flere penge til rådighed i den kommunale verden til service end i år. Det eneste, der overgår det beløb, vi har aftalt for i år, er det beløb, vi nu har aftalt for næste år – det er endnu højere. Så der er flere penge til rådighed end nogen sinde tidligere. Det er højere end i år, og det er højere end alle tidligere år.

Så vil jeg gerne sige, at vi har en aftale med Kommunernes Landsforening. Jeg er meget tilfreds med at kunne konstatere, at formanden siger, at den aftale for næste år også indebærer, at man kan fastholde den service, vi kender i dag, endda korrigeret for, at der er flere elever i folkeskolen, og at der i øvrigt også er et løft omkring ældreomsorg.

Jeg er endnu mere glad for, at man i Kommunernes Landsforening besluttede her sidst, da der var et stort møde den 28. i sidste måned, at man stod ved aftalen, og at man ville fastholde aftalen. Sådan er det mellem aftalparter, at skal man kritisere nogen, må det altid være den part, der i givet fald ikke overholder en aftale. Derfor finder jeg heller ikke nu grundlag for at kritisere Kommunernes Landsforening og slet ikke flertallet og slet ikke formanden for klart at have tilkendegivet, at de ønsker at sige, at en aftale er en aftale.

Pia Gjellerup (S):

Det var jo ikke meget om overvejelserne, men så kan vi jo prøve igen: Hvilke overvejelser har finansministeren gjort sig? For man kunne jo forestille sig ud fra det svar, der er givet, at så bliver det gjort sådan, at det er et mindretal i Kommunernes Landsforening, der skal straffes. Eller er det dem, der har overskredet en eller anden arbitrær procentsats? Hvordan ser det ud med den demografiske udvikling? Er der nogen, der har været uvillige, eller er der nogen, der har været venlige? Hvordan forestiller man sig det? Eller skal det være, hvilket aftalen jo for så vidt lægger op til, en kollektiv straf?

Når vi spørger, er det, fordi vi jo sidste år blev halet ind af et overraskelsesangreb lige før tredjebehandlingen af finansloven, og det vil vi nødig i år, så derfor vil vi spørge til overvejelserne i god tid. Det må – også på baggrund af sidste år – være nogle overvejelser, som finansministeren og regeringen har gjort sig.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det, jeg overvejer, er både, hvad der bliver sagt og indholdet i det. Det er jo en klar melding om, at man er tilfreds med den. For den aftalepart, som regeringen har, nemlig Kommunernes Landsforening, siger, at man mener, at en aftale er en aftale, og at man står ved en aftale. Det er jo sådan set grundlaget for, at man har et aftalesystem, altså at parterne er inde på den bane, der hedder, at det, man aftaler, efterlever man også, og sådan vil det være.

Men jeg konstaterer, at der er mange, der har en særlig interesse i, at man bryder aftalesystemet ned. For hvad skal man med et aftalesystem, der i virkeligheden ligger på den bane, hvor vi også har nogle faste linjer for, hvor meget der kan omsættes i Danmark, hvis aftaler ikke skal overholdes?

Derfor er jeg meget tilfreds med stadig væk at sige, at et flertal i Kommunernes Landsforening ikke fører politik via Kommunernes Landsforening, men i virkeligheden har den opfattelse, at når man indgår en aftale ansvarligt, der dækker det samlede kommunale fællesskab, en fælles ramme, så er opgaven også at efterleve aftalen.

Pia Gjellerup (S):

Nu har finansministeren jo prøvet sidste år at se, at det var overordentlig vanskeligt for ikke at sige umuligt for 271 kommuner tilsammen at overholde en aftale, hvor de selv havde en forholdsvis beskedne indflydelse på det samlede resultat. Der gjorde regeringen sig nogle overvejelser, og man tør da sandelig sige, at vi fik dem præsenteret, om end det var i en mærkelig form og på et meget sent tidspunkt.

Derfor vil jeg høre, om ikke finansministeren kunne forestille sig at løfte sløret for, her før man sætter de sidste punktummer i den kommunale budgetforhandling, hvad det er for nogle overvejelser, regeringen gør sig med hensyn til det, som tyder på – desværre kan man sige – at være et resultat af den samlede budgetlægning, altså at man kommer til at budgetlægge for 98 folkevalgte kommunalbestyrelser på et niveau, der er højere end det, der passer regeringen.

Finansministeren (Thor Pedersen):

De eneste relevante overvejelser, man kan gøre sig, når der er to aftalepart, der begge ønsker at fastholde en aftale, er overvejelserne om, hvad det er, der driver Socialdemokratiet til rent kampagnemæssigt at gøre, hvad de kan for at ødelægge aftalesystemet. Det er de overvejelser,

man kan gøre sig. Det er synd for det danske system, hvor der er en hårfin balance mellem det at indgå aftaler og overholde aftaler, at man rent faktisk forsøger at nedbryde det. Det kan jeg kun beklage.

Formanden:

Så er det hr. Ole Stavad som medspørger.

Kl. 13.50

Ole Stavad (S):

Finansministeren giver jo udtryk for, at der aldrig har været så mange penge ude i kommunerne, som der er nu, og da jeg ved, at finansministeren anser sig for at være en klog mand, vil jeg godt spørge, om han kan give mig en lille forklaring på, hvordan oplevelsen ude i kommunerne, i det virkelige liv, både hos de folkevalgte og hos de borgere, der skal leve med de besparelser og nedskæringer, der sker på en række af de helt centrale områder som børnepasning, folkeskole og ældreomsorg, kan være så forskellig fra, hvordan den er bag Finansministeriets tykke mure, hvor finansministeren mest opholder sig. Har ministeren ikke tænkt på det?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er dokumenterbart, at der aldrig nogen sinde før har været så mange penge i omløb til service i den kommunale verden, og det er bl.a. penge afleveret via statskassen for at sikre, at der er flere penge til service næste år, end der er i år.

Så spørger hr. Ole Stavad: Hvordan kan det være, at der er så mange store udfordringer og sværhedsgrader denne gang? Det må være, fordi hr. Ole Stavad ikke har fulgt med i det, der rent faktisk er sket: at der er vedtaget en strukturreform, at der er vedtaget en ændret udliggning, og at det er vedtaget, at primærkommunerne får helt nye opgaver.

Sandheden er jo den, at der vel ikke er noget tidspunkt overhovedet i den periode i Danmark, hvor vi har talt om nærdemokrati og kommunalt selvstyre, hvor medlemmer af byrådene har været udsat for en så stor udfordring på samme tid. Det handler om at lægge kommuner sammen, at fem kommuner kan blive til en, at man skal finde det fælles serviceniveau – og det har været kendt hele tiden, at man i den nye kommune får et serviceniveau, der er et vejet gennemsnit af de kommuner, der er lagt sammen – at man overtager nye opgaver fra amterne, overtager drift af institutioner, man ikke har haft før,

og samtidig ændres landsudligningen, alt sammen på samme tidspunkt:

Jeg forstår godt, at der kan være røster ude i det kommunale landskab, der siger, at det er svært, at der er gamle kommuner, hvor der reduceres lidt, for at borgerne i den samme nye kommune på andre områder kan få lidt mere, så man altså får et fælles serviceniveau i 2007, som er et vejet gennemsnit af det, man har nu. Jeg forstår godt, at det giver anledning til mange problemer, og det er en svær politisk indsats, der skal til – eller det er en stor udfordring. Det har vi vidst hele tiden, og derfor må vi blot sige, at det er den opgave, man har påtaget sig, og som skal løses i 2006 og 2007.

Ole Stavad (S):

Jeg mener ikke, jeg i finansministerens svar hørte nogen former for erkendelse af, at han havde noget ansvar for nogle af de problemer, der er derude i øjeblikket.

Jeg står her med et bilag, som vi fik i Folketingets Kommunaludvalg for 14 dage siden, da vi havde besøg af ni borgmestre med meget forskellig politisk baggrund: Venstre, Konservative, borgerliste og Socialdemokrater. Da finansierings- og udligningsreformen blev vedtaget i foråret, stod det helt konkret optrykt i lovforslaget, hvad de pågældende ni kommuner hver især ville få. Derefter har man i kommunerne gjort op, hvor meget man så rent faktisk har fået. Alle ni kommuner konstaterer mærkværdigvis, at de har fået mindre end det, der var lovet af regeringen, og som var forudsætningen for Folketingets vedtagelse og – går jeg ud fra – også forudsætningen for den aftale, finansministeren indgik med Kommunernes Landsforening.

Mener finansministeren ikke, at regeringen har et problem, den er nødt til at tage alvorligt?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Vi tager alle udfordringer alvorligt. Det er sådan, at det, vi sikrer i kommuneaftalen, er en ramme for, hvor mange penge der i alt er til rådighed, men ikke for, hvordan fordelingen er mellem kommunerne, hvem der skal have større vækst end andre. Der beder man udtrykkeligt om, at vi holder fingrene væk. Så vi giver en ramme, og så fordeler kommunerne selv de økonomiske muligheder inden for rammen.

Det, hr. Ole Stavad beder om, er, at vi skal tage stilling til konkrete kommuner og deres prioritering eller problemstillinger, og det er jo det samme som at sige, at vi skal blande os i, hvor-

dan den enkelte kommune disponerer i forhold til alle andre kommuner. Sådan er rammeaftale-systemet ikke bygget op.

Så det, der er min primære opgave, er at sikre, at de penge, vi har lovet, at den samlede ramme er til stede, og så blander vi os ikke i den fordeling, der er, eller i, hvilke kommuner der egentlig har vækst, og hvilke der ikke har. Man skal huske på, at der ikke er nogen vækstbegrænsning. Vi har ikke aftalt en vækst for den enkelte kommune, det styrer de selv. De kan lave en tommelfingerregel i Kommunernes Landsforening, som de kan sende ud, men der er ikke et tal, der siger, at så meget er væksten i den enkelte kommune. Det er den rummelighed, der ligger inden for rammen, og som man selv skal fordele.

Formanden:

Så er det fru Pia Gjellerup for et sidste spørgsmål.

Kl. 13.55

Pia Gjellerup (S):

Jeg går ud fra, at finansministeren i fortsættelse af det, han her senest har svaret, mener, at grundlaget for at indgå en aftale må være et, der er kendt og holdbart, og at det er fuldstændig rimeligt, oven i købet mere end det, at man spørger til de situationer, hvor et grundlag fuldstændigt skrider. Og det er det, der er sket, i hvert fald for de ni kommuner, der i fællesskab besøgte Kommunaludvalget. Jeg går ud fra, at det ikke skal oversættes til, at man kun interesserer sig for de ni kommuner, men at det faktisk handler om alle.

Men jeg hører det sådan, at finansministeren ikke forestiller sig, at man skal lave individuelle straffeaktioner. Så har jeg da fået en lille smule af svaret på hovedspørgsmålet, og det skal jeg takke for og så blot sige, at Socialdemokratiet ikke fører kampagne mod aftalesystemer, tværtimod. Men vi fører en kampagne og har gjort det i hele Socialdemokratiets liv for, at vi får en ordentlig, decentral velfærd i Danmark, hvor der er mulighed for at betale for den velfærd, som borgerne har fået stillet i udsigt både af kommunerne og af Folketinget – og da i øvrigt vist også fra regeringen.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu er det sådan, at regeringen jo har det samme mål for at give borgerne god velfærd. Og så må jeg bare konstatere, at det aldrig er lykkedes for

nogen socialdemokratisk regering at give så mange ressourcer ud i faste priser til forbedret velfærd som den nuværende regering. Det er jo så en del af sandheden, at der bruges flere penge end nogen sinde før.

Det, det drejer sig om, er, at den fordeling mellem kommunerne blander vi os ikke i, men vi sikrer, at pengene er der. Så hvis der er en kommune, der mener, at den har fået for lidt, så er der en anden kommune, der har fået for meget, for pengene er til rådighed, og pengene omfordres. Hvis man mener, at Helsingørs borgmester eller Hørsholms borgmester ikke afleverer flere penge i landsudligningen, er det et synspunkt, de ikke deler. Pengene sendes ud i det kommunale landskab, og de lander et eller andet sted.

Derfor er der en frihed til, at Kommunernes Landsforening forsøger at løse den udfordring, at alle kommuner under et overholder den ramme, som er større end nogen sinde, og som kan sikre en velfærd, der er større end nogen sinde, set for kommunerne under et.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 7

5) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Ole Stavad (S):

»Hvad er begrundelsen for, at fordelingen af udgifter i udligningsreformen først efter lovforslagets vedtagelse fremregnes til 2005-niveau fra det ellers præsenterede 2003-niveau, og hvad er begrundelsen for, at fordelingen af tvungen skattenedsættelse og mulig skattestigning fortsat sker i forhold til gevinster henholdsvis tab beregnet efter de gamle tal?«

Skriftlig begrundelse

Regeringens ministre har til offentligheden forklaret, at de afvigende tal for resultatet af udligningsreformen i forhold til det af Folketinget vedtagne lovforslag skyldes, at lovforslaget hviler på 2003-tal, mens de udmeldte beløb til de enkelte kommuner måneden efter lovforslagets vedtagelse er stærkt afvigende herfra. En parallel ændring af kravene til skattefastsættelsen er ikke sket, hvorfor kommuner kan opleve den helt paradoksale situation, at de f.eks. er tvunget til at sætte skatten ned med et beløb, der langt

overstiger det beløb, som udgør den pågældende kommunes »gevinst« ved udligningsreformen, hvilket yderligere undergraver kommunens mulighed for at levere den af befolkningen forventede service.

Ole Stavad (S):

Det er lidt i forlængelse af den foregående diskussion. Vi hørte jo i går statsministeren, ikke mindst efter hans åbningstale, gentagne gange sige, at han mente, at der var forældre, der var blevet vildført af falske tal. Der vil jeg godt sige til indenrigsministeren, at jeg sådan set har følt mig ret vildført af falske tal, nemlig de tilsyneladende falske tal, der er optrykt i det lovforslag, som Folketinget behandlede i sidste samling, og som var regeringens regnestykke for, hvordan den udlignings- og finansieringsreform sammen med hele strukturomlægningen og opgaveomlægningen ville udmønte sig i de enkelte kommuner.

Regeringen må selv have troet på sine egne tal på det tidspunkt, for den sagde, at hvis man fik en forbedring, der svarede til over 0,2 skatteprocentpoint, skulle man nedsætte skatten med det, der lå over. Hvis man fik en udgift eller en mindre indtægt på under 0,2 skatteprocentpoint, så fik man lov til, hvis man selv valgte det, at forhøje skatten med det, der svarede til over 0,2 skatteprocentpoint.

Det er endnu ikke lykkedes mig at finde en kommune, der har fået det tal, som ministeren har oplyst Folketinget om, og derfor synes jeg, at vi har en fælles interesse i at få de rigtige tal på bordet, og jeg vil godt bede ministeren om at svare på, om han er parat til det, samt svare på, hvorfor det hele tilsyneladende er så forkert, som det er.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen der er hverken falske eller forkerte tal i det lovforslag, der blev fremsat. Det her kan hurtigt blive meget teknisk, nu starter vi i det tekniske hjørne, og så ser vi, hvad der sker. Men i det mere tekniske hjørne vil jeg gerne starte med at slå fast, at det har været fremført i debatten, at vi har taget sådan nogle gamle 2003-tal og regnet frem og den slags ting. Det er der ikke tale om, og måske jeg med fordel lige kunne op-ridse historien.

Historien er den, at regeringen i foråret 2005 iværksatte et udvalgsarbejde med en frist på 9 måneder for at få udarbejdet nye udlignings-

modeller, der gjorde, at vi kunne lave en lovgivning, således at de nye kommuner kunne løfte deres nye opgaver. Det siger sig selv, at det udvalg måtte tage udgangspunkt i et bestemt år for at få fast grund under fødderne og lave et konsistent regnestykke. Derfor blev der taget udgangspunkt i året 2005, som var det seneste år, der var foretaget udligningsberegninger for.

Kl. 14.00

Så var der et bestemt punkt, hvor udvalget måtte bruge 2003-tal, og det var vedrørende fordelingsnøglerne for udgifterne på de enkelte opgaveområder, som kommunerne fremadrettet overtager fra amterne. Disse fordelingsnøgler var baseret på de primo 2005 senest kendte regnskabstal, dvs. 2003-regnskabet, samt de senest kendte relevante statistikker, herunder navnlig en undersøgelse foretaget af Socialministeriet om fordelingen af det enkelte amts sociale udgifter på kommunerne i 2003.

Udvalgets beregninger, som også lå til grund for lovforslaget, udgjorde altså på den måde et konsistent regnestykke, hvor både konsekvenserne af kommunalreformen og udvalgets udligningsmodeller var opstillet på 2005-niveau. Det er også disse økonomiske opgørelser, som har ligget til grund for folketingsbehandlingen, og som skatteløfterne er beregnet på basis af.

Men det er selvfølgelig sådan, at de ændringer, der er sket i de enkelte kommuners forhold i den mellemliggende periode, er blevet korrigeret via udligningen. Hvis f.eks. en kommunes udgiftsbehov er blevet forøget i perioden, er kriterierne i udligningen fulgt med, og sådan er det også i dag. Man opstiller jo ikke et nyt udligningssystem hvert evig eneste år. Udligningssystemet er netop konstrueret til at opfange ændringer i kommunernes forhold gennem en opdatering af de kriterier og skattegrundlag, der indgår i udligningen, således at udligningsbeløbene løbende tilpasses ændringer i kommunernes forhold.

Ole Stavad (S):

Jeg er ikke sikker på, at jeg helt har fattet det hele, men det hele bliver jo heldigvis skrevet ned, og så kan man læse det senere.

Men det, jeg i hvert fald må tage udgangspunkt i, er, at kommunerne siger, at de beløb, de har fået, er nogle andre end dem, der har været forudsat. Hvis jeg må tage udgangspunkt i en enkelt af de ni kommuner, jeg nævnte tidligere, og som har været på besøg i Kommunaludvalget og lagt tingene frem for os, nemlig Holstebro

Kommune – som i øvrigt har en Venstreborgmester – siger de, at de har fået 48 mio. kr. mindre, end de havde regnet med, og at de i øvrigt samtidig er tvunget til at nedsætte skatten. Synes ministeren ikke, det er et problem? Og har ministeren ikke sammen med os andre en interesse i, at vi får de rigtige tal på bordet?

Jeg hører ministeren sige, at hvis der er nogle, der har fået for få penge, er der nogle andre, der har fået – i citationstegn – for mange i forhold til det, der var forudsat, og det er da også interessant at vide, hvem det er. Jeg er ikke stødt på nogen, der har klaget over, at de har fået for mange, eller i og for sig har sagt, at de har fået mere end det, der var forudsat, og har vi ikke en interesse i at få et sandt billede, så vi ikke har falske tal at arbejde ud fra?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen der er ikke nogen falske tal. Nu holdt jeg mig til manuskriptet før, netop fordi det kan læses bagefter og der bliver leveret nogle meget præcise budskaber.

Man kan sige, at udligningsreformen jo er en model, en regnemaskine man stiller op. Vi tager det politiske ansvar for den måde, den regnemaskine er konstrueret på, men alle de komponenter, der indgår i den, er i øvrigt komponenter, vi er enige med kommunerne om. Det er ikke mig, der personligt har skønnet, hvor stor en del af Ringkøbing Amts vejvæsens driftsopgaver, eller hvad ved jeg, der lander i Holstebro Kommune. Det er et resultat af et arbejde i Finansieringsudvalget, som der har været hundrede procent enighed om, og de komponenter er lagt ind i regnemaskinen.

Så bruger vi selvfølgelig også regnemaskinen til at udregne 2007-økonomien på baggrund af det, der er virkeligheden derude i dag. Virkeligheden derude i dag kan jo være, at en kommune, der havde et bestemt udgiftsbehov i 2005, i dag har et anderledes udgiftsbehov, og hvis det er steget, vejer det tungere på udligningen. Men situationen kan også være den, at en kommune sådan set har haft en positiv udvikling af skattegrundlaget, og så er det selvfølgelig rigtigt, at den skal aflevere mere end det, man alt andet lige kunne se ud af tallene tilbage fra tidspunktet for lovforslagets behandling. Men spejlbilledet er jo også, at kommunen har en bedre underliggende økonomi og altså får flere indtægter, og derfor er der sådan set ikke noget problem. Vi vil ...

Formanden:

Ja tak.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, undskyld.

Kl. 14.05

Ole Stavad (S):

Det kan godt være, at indenrigsministeren har nogle meget fine teoretiske forklaringer på et eller andet. Men det, jeg bare tror interesserer både de folkevalgte ude i kommunerne og borgerne, er, at der altså bag al den teori kommer en økonomi ud, som den pågældende kommune skal drive folkeskole, børnepasning, ældreomsorg osv. for.

De ni kommuner af forskellig politisk observans afleverede med borgmestrene i spidsen et papir til os, da de besøgte os i Folketingets Kommunaludvalg, og her stod der: I alle de ni kommuner er der en ringere økonomi end den, indenrigsministeren fortalte Folketinget de ville få, dengang han fik sit lovforslag vedtaget. Det må da være et problem for ministeren. Og hvis det er rigtigt, som ministeren siger, at hvis nogle har fået mindre, har andre fået mere, må det da også være i ministerens interesse, at vi får sat et arbejde i gang og fundet ud af: Hvad er sandheden?

Jeg er kun optaget af, at den diskussion, som både vi og folk ude på gaden har i øjeblikket, og som er svær at gennemskue, resulterer i, at vi får et fælles sagligt og ordentligt grundlag, så vi kan slippe for at have beskyldninger om mærkelige ting flyvende gennem luften, og i fællesskab får udarbejdet et materiale, som vi kan fæste lid til, og får inddraget kommunerne og borgmestrene, så vi siger: Det er vores fælles grundlag. Hvorfor vil ministeren ikke være med til at bringe sandheden frem, når vi har hørt en statsministertale om falske tal, og vi andre oplever, at de falske tal er dem, ministeren har leveret?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er ikke nogen falske tal. Af det lovforslag, Folketinget har vedtaget, fremgår det klart, ud fra hvilke forudsætninger skattelofferne for 2007 er udmeldt:

Man kan sige, at bag teorien gemmer der sig et skatteloft for 2007 for den enkelte kommune, og at det skatteloft hviler på nogle forudsætninger, som over tid godt kan vise sig at være mar-

ginalt anderledes, er jo fuldstændig kendt stof. Det er sådan set også derfor, at samtidig med at de lavede udligningsreformen, besluttede de partier, der indgik aftalen – altså regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre – at der i 2007 skulle afsættes en særlig pulje på 150 mio. kr., så de kommuner, der helt konkret ville få problemer med det skatteloft, der teoretisk var regnet ud, kunne søge midler fra den pulje. Jeg noterer mig i øvrigt, at kommuner som Randers og Århus, der har været fremme i debatten, ikke har søgt fra den pulje.

Det er sådan set med åbne øjne, vi har aftalt, at der er kommet, man kunne bruge udtrykket den lille smule slør i regnestykkerne. Det handler om 2007 – jeg vil her gøre opmærksom på, at skattedannelsen jo er fri igen fra 2008 – så hvis der er kommuner, der har behov for en højere permanent kommuneskat for at kunne finansiere det serviceniveau, den har besluttet sig for, eksisterer den mulighed jo fra 2008, naturligvis under den forudsætning, at andre kommuner justerer skatten tilsvarende ned.

Formanden:

Så er det fru Pia Gjellerup som medspørger.

Pia Gjellerup (S):

Det er indenrigsministerens anvendelse af begrebet fuldstændig kendt stof, der kalder mig på banen, for det fuldstændig kendte stof har altså ikke været tallene.

Der er nogle, der har troet på de tal, der stod i lovforslaget, og disse nogle var kommunerne, de folkevalgte, deres embedsmænd og også Folketinget. Vi har jo spurgt til en masse relationer til de tal, men vi har aldrig nogen sinde hørt betydningen af, at det var en gammel eksemplificering, som i øvrigt var kendt af ministeriet som noget helt andet, mens vi behandlede lovforslaget. Derfor er det jo et spørgsmål, om det er nok, når ministeren mener, at forligsparter kan få at vide, at det under overfladen er nogle dynamiske tal, mens Folketinget og dem, tallene har betydning for, ikke kan have en chance for at ane det.

Med hensyn til den pulje, som ministeren nu har fundet på at undskyldte sig med, altså de ekstra 150 mio. kr., fremgår det heller ikke, at de skal gives til nogle kommuner, der kommer særligt i klemme af disse talmæssige grunde. Nej, de er til særlig vanskeligt stillede kommuner, og det er jo til gengæld et kendt begreb. Der er bare mere i puljen, end der har været i nogle af årene

før 2006, så her er der også noget, der har været ukendt for de kommuner, der efter ministerens opfattelse tilsyneladende er relevante. Forleden kunne jeg forstå på ministeren, at Hørsholm skulle opfatte sig som hørende under begrebet særlig vanskeligt stillede kommuner, og det viser nok, hvor langt ude man er.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan jo ikke gennemskue, hvad der er fuldstændig kendt stof for fru Pia Gjellerup, for det kræver jo, at man ved noget om, hvordan fru Pia Gjellerup har kastet sig ud i arbejdet.

KL 14.10

Jeg må bare sige, at der har været fuldstændig klarhed over, hvad det er for et talmateriale alt dette hviler på. Man kan læse tallene i Finansieringsudvalgets rapport, som ligger til grund for lovforslaget, og på det mere tekniske plan har der været fuldstændig enighed om, hvad det er for nogle byggeklodser man kan bygge udligningsreformen med. KL har deltaget i det arbejde, og det vil altså sige, at kommunerne selv har deltaget i arbejdet.

Jeg står ikke her og tager kommunerne og KL til indtægt for de politiske vurderinger af udligningsreformen. Men det talmæssige grundlag, byggeklodserne, komponenterne, er der fuldstændig enighed om, og i øvrigt kunne det retoriske modspørgsmål jo være: Hvordan skulle man have gjort det anderledes?

Så ved vi godt, at in real life kan der være nogle kommuner, hvor udviklingen fremregnet til 2007 gør, at de marginalt står i en anderledes situation. Det er derfor, vi meget, meget målrettet har afsat en pulje, og det er også derfor, det ligger mig på sinde at sige, som finansministeren også sagde før, at vores vækstrammer ikke er ført ud til den enkelte kommune. I øvrigt er skatten som en mulig finansieringskilde jo kun låst fast i 2007.

Pia Gjellerup (S):

Jeg synes, det er på kanten af almindelig statsret, at ministeren forventer, at Folketingets medlemmer under deres behandling af lovforslag skal kunne gætte, at de får en gammel historie bundet på ærmet, og at det må være selvindlysende, at det må være nogle helt andre tal.

Det er selvfølgelig rigtigt, at hvis man ikke læser sine papirer, og man ikke læser lovforslagene, og det står højt og klart og tydeligt her, vil jeg anerkende det. Men der står intet i lovfors-

slaget om, at man må påregne, at disse tal kan se endog væsentlig anderledes ud, og der står heller ikke, at man på det tidspunkt, hvor lovforslaget blev fremsat, kendte nogle af de tal, der ville have gjort, at det hele kom til at se helt anderledes ud. Vi ved i øvrigt ikke, om regeringen, allerede før Folketinget vedtog lovforslag nr. L 194, kendte de tal, som nu viser sig at være de tal, som kommunerne får meldt ud, og derfor er spørgsmålet: Mener ministeren, at han har oplyst Folketinget fair og fyldestgørende?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja!

Formanden:

Så er det hr. Ole Stavad for et sidste spørgsmål.

Ole Stavad (S):

Bekymrer det slet ikke ministeren, at vi er så mange, det helt ærligt og redeligt er kommet bag på, at de tal, som ministeren har betjent Folketinget med, og som var optrykt i lovforslaget kommune for kommune, tilsyneladende slet ikke holder?

Bekymrer det heller ikke ministeren, at vi har haft besøg af ni borgmestre, der hver især har et embedsapparat, nogle af dem endda ganske store og efter min vurdering ganske velkvalificerede, og at det kom fuldstændig bag på dem, at de forudsætninger, vi havde, da lovforslaget blev vedtaget, og som også var forudsætningerne, da ministeren sammen med finansministeren indgik aftalen med kommunerne, tilsyneladende kun hvilede på et skøn, og at de samlede beløb kunne ændre sig med trecifrede millionbeløb? Af de ni kommuner, vi havde på besøg, oplyste den kommune, som var længst væk fra tallet, at man var blevet stillet en forbedring på 80 mio. kr. i udsigt, men stod og manglede 44 mio. kr., altså en forskel på 124 mio. kr.

Hvordan kan det være, at ministeren mener, at alting er i den skønneste orden, når ingen andre tilsyneladende har den opfattelse, at det er tilfældet, men mener, at vi nu har ragnarok? Skylder ministeren ikke, at vi får et fælles grundlag for at kunne komme videre sammen på en ordentlig måde?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Alt er i den skønneste orden.

Hr. Stavad ved ligesom jeg, hvad det er for en kompleksitet, der gemmer sig bag dette her, og ved også udmærket godt, hvilke forskellige parametre der kan gøre, at en kommune står anderledes marginalt set. Det interessante er nettoeffekten af en masse forskellige forandringer, og udligningssystemet er altså indrettet på den måde, at hvis der har været en udvikling i kommunen væk fra de tal, der lå til grund for lovforslaget, til de tal, der nu er på bordet, og som er bedre på plussiden, får man mindre fra landsudligningen. Men bag det ligger jo også, at kommunen nu er i en anderledes og mere gunstig situation. Det er sådan set sandheden, og derfor er det for så vidt ikke så interessant at gå på jagt efter delkomponenter. Det interessante er at vurdere kommunens samlede situation, og den får man et billede af i lovforslaget.

Kl. 14.15

Så vil jeg sige, for nu at være meget imødekommende, at det problem, der logisk set er ved denne metode, er, at den bliver brugt til at fastsætte en individualiseret skatteprocent for hver enkelt kommune. Det er klart, og det er også derfor, at vi har gjort to ting i relation til det. For det første har vi sagt, at det er en 2007-løsning, at skatten er låst, men at der er mulighed for lån, at der er mulighed for tilskud, og at der er mulighed for et principielt skattetræk, hvis man har et konkret problem med det loft i 2007. For det andet er det netop kun i 2007, det er sådan. Så den problemstilling, der spørges til, var altså kendt, og den er også adresseret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 8

6) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Ole Stavad (S):

»Agter regeringen at genforhandle den kommunale økonomi på baggrund af det skred i forudsætningerne for aftaleforhandlingerne i juni 2006, der er indtruffet siden, og agter regeringen at korrigere skatteklausulerne i overensstemmelse med regeringens opfattelse af ændringerne i den af Folketinget vedtagne udligningsreform?«

Skriftlig begrundelse

Regeringen har illustreret et lovforslag med fuldstændigt forældede tal, hvilket der ikke er redegjort for, ligesom de efterfølgende foretagne reguleringer er sket med ukendte reguleringsmekanismer, der så ikke spejles på skattesiden.

Ole Stavad (S):

Må jeg sige til ministeren, at spørgsmålet, som er stillet her, måske skulle have været formuleret på en lidt anden måde, for det lyder: »Agter regeringen at genforhandle den kommunale økonomi ...?« Vi ved udmærket, hvad svaret er på det, og derfor vil jeg godt bede ministeren om at forholde sig til, at det, der ligger i spørgsmålet, er, at vi og alle de borgmestre, vi taler med – uanset hvilken politisk observans de har – har den opfattelse, at en række forudsætninger har ændret sig grundlæggende.

Derfor vil jeg bede ministeren svare på: Vil ministeren være med til at sikre, at der bliver levet op til det, der var forudsætningen og det forventede grundlag for aftalen, så vi kan komme ud over nogle af nedskæringerne på børneinstitutionerne, folkeskolerne og i ældreomsorgen, og så den økonomi, som ministeren tidligere på året påstod ville være udgangspunktet for den nye struktur, også bliver realiteten? Vil ministeren ikke udtrykke en venlig og imødekommende holdning til det, så vi kan få lidt fornuft ind i diskussionen?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne være imødekommende og i øvrigt også fremstå som fornuftig, så nu vil jeg forsøge.

Om det bliver tilfredsstillende, ved jeg ikke, men jeg vil bare sige, at vi ønsker bestemt også, at de forudsætninger, som hele dette ekstremt store kompleks – udligningsreform, kommunalreform, økonomiaftale etc. – hviler på, også manifesterer sig i virkeligheden, og det har vi også eftervist i handling.

I forlængelse af den diskussion, vi havde før, kan man sige, at når en konkret kommune kan opleve, at dens tal tenderer imod at se anderledes ud end dem, der lå i udligningsreformen, kan det jo være et spørgsmål om, hvorvidt det overhovedet er den rigtige økonomi, der er lagt ind i modellen – altså: Når vi fordeler de amtskommunale udgifter på det tunge handicapområde, er det så de rigtige tal, vi fordeler ud til kommunerne? Er summen for lille eller for

stor, slår det jo igennem for den enkelte kommune i form af et for lille eller et for stort beløb.

Da vi for nogle uger siden kunne konstatere, at der har været en udvikling i amterne på dette område, der oversteg det, der var lagt til grund for vore regnestykker, sagde vi: Det ligger i logisk forlængelse af aftalen, der er ikke engang tale om nogen ny aftale, det er bare et fortolkningsbidrag, at de 424 mio. kr. skal findes. Det var i virkeligheden også testen på, om vi skulle have gjort meget mere ved den lejlighed. Vi stillede kommunerne over for to muligheder. De 424 mio. kr., som manglede i hele den kommunale sektor, kunne vi sende ud i den kommunale sektor på en af to måder, enten ved at sætte en stifinder på, altså målrettet prøve at finde de kommuner, der blev klemte, fordi forudsætningerne havde ændret sig, eller lægge dem ud på blokken.

KL valgte at sige meget, meget klart: Vi vil have dem ud på blokken. Det var altså en accept af, at hele den fordelingsmekanisme, der ligger bag, også er den fordelingsmekanisme, vi skal køre videre med, og i det lys er der sådan set ikke noget grundlag for, at vi, for at bruge det billede, nu skal ind i computerrummet igen og pille ved en masse knapper.

Ole Stavad (S):

Jeg synes nu, det er mere udenomssnak end imødekommethed, for den diskussion havde vi jo også med de ni borgmestere, da de var i Folketingets Kommunaludvalg. Hvis man f.eks. tager Randers Kommune; som kommer til at mangle et beløb på 63 mio. kr. ud fra det, der blev oplyst, var svaret, at den ændring, der sker med de godt 400 mio. kr., vil give 6-7 mio. kr. til Randers Kommune, og når vi kigger på alle tallene, er der altså tale om ansvarsforflygtigelse og et forsvaret af falske tal, når ministeren siger, at man er parat til at se på det.

KL 14.20

Jeg står her med en udskrift fra Dagbladet Holstebro-Struer, som har henvendt sig til Indenrigsministeriet om de 48 mio. kr., kommunen mangler. En kontorchef i Indenrigsministeriet svarer, at han ikke umiddelbart kan se, hvor differencen opstår, og at »det er vanskeligt for os at vurdere den økonomiske situation til bunds i den enkelte kommune.« Ministerens egen kontorchef siger, at det her kan han ikke gennemskue ved at kigge på den enkelte kommune, og at man er nødt til at se på dem alle sammen og se på helheden. Det bekræftes i øvrigt efterfølgende af embedsmænd fra Kommunernes

Landsforening i den samme artikel i Dagbladet.

Hvorfor vil ministeren holde sandheden skjult? Er det, fordi ministeren ikke er interesseret i at få den reelle diskussion om, hvad han har ansvar for? Efterhånden bliver jeg bekymret for, at det er det, der er problemet i denne sag.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er ikke interesseret i at holde nogen sandhed skjult. Jeg repræsenterer sandheden, og det er altså sande tal, vi lægger frem.

Når det handler om at styre den kommunale økonomi, styrer vi kommunerne under et. I 2007 er der den ganske særlige once in a lifetime-situation, hvor vi af hensyn til at sikre respekt for to ting, nemlig at kommuneskatterne ikke må skride gennemsnitligt, og at udgifterne ikke må skride gennemsnitligt, helt ekstraordinært fastsætter en skatteprocent for den enkelte kommune. Men den skatteprocent kan jo ikke komme ud af den blå luft, så den hviler på de regnestykker, jeg kommenterede før, og på de kendte og oplyste forudsætninger. Det kan ikke være anderledes.

Men jeg indrømmer og sagde jo også før, at det sagtens kan skabe en konkret situation i en enkelt kommune, hvor skatteprocenten er forkert og ikke på sigt kan finansiere det omkostningsniveau, man nu engang har lagt sig på. Det er baggrunden for, at skatterne på ny tænkes givet fri i 2008, og det er også baggrunden for, at vi har lavet et særligt instrument i form af et målrettet tilskud til de kommuner, der føler, at loftet falder ned i hovedet på dem, og som i øvrigt ikke har likviditet til alligevel at få det hele til at hænge sammen i 2007.

Den måde, vi har gjort det på, er fuldstændig åben, men ingen er jo forpligtet ud over sine egne evner, så i den forstand må jeg sige, at jeg ikke undervejs i processen har kunnet komme frem til andre måder at gøre det på. Jeg konstaterer i øvrigt også, at når det handler om teknikken, altså ikke det politiske med hensyn til hvad landsudligningsprocenten skal være etc., men teknikken i den måde, vi har angrebet problemet på, har det været et konsensusprojekt.

Formanden:

Der er vist problemer med de røde lamper rundt omkring.

Så er det hr. Ole Stavad.

Ole Stavad (S):

Jeg bliver efterhånden i tvivl om, hvad ordet »sande« betyder, når ministeren siger, at det er sande tal, han har lagt frem. Det er jo muligt, at de tal teoretisk set er sande, når man ser på, hvordan man har regnet sig frem til dem, men de har bare ikke noget med virkeligheden at gøre.

Jeg er opdraget med, at hvis det er sådan, at der er uoverensstemmelse mellem kort og terræn, og man skal nå frem til målet, er det klogt at følge terrænet. Ministeren fortsætter med at følge kortet, uanset at det intet har med den virkelighed at gøre, som man oplever ude i de kommuner, der sidder og lægger budgetter i øjeblikket. Når ministerens egen kontorchef, som er blevet kontaktet af kommuner, som siger, at tallene ikke passer, svarer han, at det er svært at finde ud af, hvor de tal kommer fra, og at det er vanskeligt at vurdere den økonomiske situation i den enkelte kommune til bunds.

Det, jeg spørger ministeren om, er: Kan vi ikke i et fornuftigt og ordentlig fællesskab blive enige om, at vi er interesserede i at få den diskussion, vi har i øjeblikket om velfærd, på et sandt grundlag og ikke på grundlag af falske tal? Vil ministeren være med til at fremskaffe de sande tal? Altså ikke de teoretisk sande, men dem, der passer til virkeligheden ude i den enkelte kommune?

Kl. 14.25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen de sande tal er til stede i kroner og øre, og finansministeren har redegjort for dem. Den økonomi, der er afmålt til kommunerne, har aldrig været større, og den økonomi, der er bragt i spil med udligningsreformen, som jo er det, der angribes her, er en konstant størrelse. Regeringen har ikke taget vekselgebyr undervejs. Det er ikke sådan, at vi har opkrævet moms af pengene, da de blev ført fra hovedstadsområdet over Storebæltsbroen eller sådan noget. Alle pengene er der.

Det, der er en problemstilling, og som jeg sådan set også forsøger at være rimelig åben og ærlig om, er: Hvordan passer den enkelte puslespilsbrik, altså den enkelte kommune, ind i det samlede billede? Her har logikken sat en grænse for, hvor nøjagtigt den enkelte brik kan komme på plads, kan man sige. Det er åbent erkendt, og det er adresseret med en kombination af, at kommuner godt må lave likviditetstræk, at vi

har stillet lånepuljer til rådighed, at vi har stillet særlige tilskudspuljer til rådighed og i øvrigt har sendt et klart signal om, at skatterne kan justeres i både op- og nedadgående retning i 2008. Det er altså adresseret.

Formanden:

Fru Pia Gjellerup som medspørger.

Pia Gjellerup (S):

I slutningen af svaret på det sidste spørgsmål hørte jeg indenrigsministeren lave en lille åbning med en erkendelse af, at det måske ikke var verdens mest hensigtsmæssige fremgangsmåde, at man lagde nogle teoretiske tal, som har vist sig ikke at stemme i den tid, vi nu er nået frem til, til grund for det ene lovforslag, mens man lagde nogle fuldstændig eksakte tal til grund for det næste lovforslag, der handlede om henholdsvis adgang til at lade skatten stige og forpligtelse til at sænke den.

Vi ved jo godt, så det behøver vi ikke bruge tid på her, at adgangen til at sætte skatten fri er højst betinget. Det handler om, at andre kommuner skal finde ud af at sætte den ned, hvis man selv skal sætte den op, så er det ikke sådan, at nogle kommuner fuldstændig ubegribeligt, set i lyset af de virkelige tal, er blevet tvunget til at sætte skatten ned? Kan de i det mindste ikke få lov til at sætte den op til præcis det, der svarer til den virkelighed, de har fået på grund af disse nye udligningstal, uden at de skal være afhængige af, at andre kommuner skal sætte skatten ned? Det kan jo ikke vedrøre den enkelte kommune, der er tvunget til at sætte skatten ned på et fuldstændig ikkeeksisterende grundlag, at en anden kommune føler, at den har råd til at sætte skatten ned.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det ville vi aldrig kunne blive enige med Socialdemokratiet om, for Socialdemokratiet har tilsluttet sig skattestoppet, og det betyder jo pr. definition, at kommuneskatterne under et skal holdes i ro.

Jeg vil gerne sige, at vi hele tiden skal arbejde på at opdatere teori til praksis, kan man sige. Det er de 424 mio. kr., som vi efter indgåelsen af aftalen med KL kunne se manglede, for at kommunerne skulle kunne løfte de amtskommunale opgaver på det sociale område, et udtryk for, så den vilje er sådan set demonstreret i praksis.

Så vil jeg i øvrigt sige om skattemålet, at jeg forudser, at vi vil opleve nogle år, hvor de nye kommuner skal finde deres fodfæste på både udgiftssiden og indtægtssiden, og hvor vi vil se justeringer af skatten. Det kan eventuelt være af de enkelte skattearter, men i høj grad også af selve skattniveauet. Det ligger ligesom i modellen, for vi har jo valgt at sige, at de kommuner, der skal aflevere på grund af udligningen, ikke skal få at skulle tilpasse deres udgiftsside fuldt ud day one. Men vi har samtidig valgt at køre alle effekter af kommunal-, struktur- og udligningsreformen igennem i ét hug, hvilket betyder, at en del af tingene afspejler sig på skattesiden hos de kommuner, der skal aflevere, i form af en skattestigning, og hos de kommuner, der modtager, i form af en skattelettelse.

Heri ligger opspillet til, at de kommuner, der vinder og i starten deler en del af gevinsten med borgerne, så at sige inviterer en større del af gevinsten ind på rådhuset, altså over tid veksler borgernes skattnedsættelser til mere offentligt forbrug. Madsat må de kommuner, der har haft en årrække til at tilpasse sig, have en idé om, at de over tid bl.a. skal justere skatten nedad. Det er sådan set reformens indbyggede dynamik, og den glæder jeg mig til at iagttage i årene, der kommer.

Formanden:

Ministeren har stadig væk problemer med den røde lampe.

Så er det fru Pia Gjellerup.

Kl. 14.30

Pia Gjellerup (S):

Det her kan jo gå hen og blive meget indviklet, så derfor vil jeg holde mig til det enkle eksempel, hvor en kommune, der er blevet stillet et større millionbeløb i udsigt, midt i budgetforhandlingen får at vide, at den slet ikke får noget beløb. Den skal derimod aflevere et beløb, men er stadig tvunget til at sætte skatten ned med det beløb, den var stillet i udsigt. Kan der ikke findes en løsning, som indenrigsministeren vil tage et ansvar for, for de kommuner, uden at alle mulige andre skal indblandes? Hvorfor skal den kommune være tvunget til at sætte skatten ned på et fuldstændig fejlagtigt grundlag?

Med mit forrige spørgsmål prøvede jeg at bringe ministeren ud af en klemme, for jeg tror da, at han synes, det er lidt af en klemme. Det er jo en absurd situation. Men jeg kan forstå, at hvis det endelig skal være, vil ministeren hente

pengene hos dem, der får for meget, altså får mere, end de er blevet stillet i udsigt. Jeg kan såmænd godt forstå det synspunkt, for det er der jo en vis konsistens i, men vil ministeren også løse den første kommunes problem? Det er det, jeg gerne vil have at vide.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er da glad for, at der kvitteres for konsistensen i det, jeg siger, og så kan jeg jo bare lægge det til grund og sige: Vi skal finde konsistente løsninger, og det er altså sådan, at den økonomi, der flyttes rundt på, er konstant.

Spørgsmålet om den økonomiske situation i en given kommune er et sammensurium af en lang række ting: På hvilket fremadrettet omkostningsniveau lægger man de nyovertagne amtskommunale opgaver ind? Med hvilken dygtighed tager man synergigevinsterne hjem? Hvordan prioriterer man i øvrigt fra politisk side de forskellige udgiftsområder, etc.? Ud af alt det udkrystalliserer der sig en skatteprocent, sådan er det, og da skattestopet betyder, at skatterne under et skal holdes i ro, siger det sig selv, at hvis der kommer bevægelser over tid, skal de være harmoniske. Jeg forudser også, at der kommer sådanne bevægelser.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Ole Stavad for et sidste spørgsmål.

Ole Stavad (S):

Da det er det sidste, vil jeg godt benytte lejligheden til at sige, at jeg forstår ministeren sådan, at han påstår, at alle de penge, der er lovet, også er kommet ud. Det må så betyde, at når mange kommuner siger, at de ikke har fået det, der tilkommer dem – og det er store beløb, der er tale om – må de penge ligge i nogle andre kommuner, som har fået for meget, og vi er lige så interesserede i at vide, hvor de er gået hen.

Så siger ministeren, at pengene passer. Nej, pengene passer ikke, de ligger et forkert sted på grund af det, der var forudsætningen, da lovforslaget blev vedtaget i Folketinget, og da der blev lavet en aftale med kommunerne, og derfor er mit simple spørgsmål til ministeren: Kan ministeren give en god forklaring på, hvorfor han ikke vil være med til at finde ud af, hvor pengene er gået hen?

Ministeren siger stadig, at det passer, men hvis jeg lige må slutte med at tage udgangspunkt i min egen kommune, Jammerbugt Kom-

mune – som i øvrigt også har en Venstreborgmester, og som skulle være en af de store vindere med denne reform og derfor er tvunget til at nedsætte skatten med næsten det maksimale – er den alligevel er kommet i en sådan situation, at den har fået tilskud fra puljen for vanskeligt stillede kommuner. Efter KL's tal, som blev oplyst for en uges tid siden, ender den med en minusvækst på 0,8 pct. generelt og 1,4 pct. på de gamle opgaver, og det er altså en af de store vinderekommuner!

Det kan godt være, at ministeren påstår, at der et eller andet sted er et tal, der passer. Men vi er nødt til at få at vide, hvorfor alle mellemregningerne har været så forkerede og har den konsekvens, at folk oplever, at der skæres i børneinstitutioner, folkeskoler og ældreomsorg i en lang række kommuner. Ministeren har et problem, men vi vil gerne hjælpe ham med at løse det, hvis han for en gangs skyld vil være bare en anelse venlig.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er altså sjovt, så forskelligt man kan opleve tingene. Jeg har f.eks. ikke en konkret oplevelse af, at hr. Ole Stavad forsøger at hjælpe mig af med et problem, men sådan kan man jo betragte verden fra forskellige sider.

Det er rigtigt, at alle pengene er derude, og derfor har hr. Stavad ret i det, kan man sige, logiske ræsonnement, at hvis man synes, at nogle har for få penge, har andre for mange. Men jeg anerkender ikke de regnestykker, der føres frem, for det, der er interessant, er jo at gå til bundlinjen og se: Hvad er den samlede effekt af en lang række bevægelser? Man må jo vide, at når vi snakker udligning, handler det ikke kun om, hvordan den enkelte kommune selv udvikler sig, men også om, hvordan udviklingen er i landets øvrige 97 kommuner. Det kan ikke være anderledes.

KL 14.35

Jeg vil også gerne sige, at vi i hvert fald aldrig har haft den tilgang til diskussionen om udligning, at vores holdning har været parkeret i, om et eller andet regnestykke giver sig udslag i plus 36 mio. kr. eller plus 35 mio. kr. eller minus 17 mio. i en given kommune. Den er sådan set et slutprodukt af nogle politiske rimelighedsovervejelser: Hvad skal landsudligningsniveauet være? Med hvilken faktor skal de sociale udgifter regnes ind, etc.? Så må virkeligheden i den enkelte kommune jo være afgørende for, at pen-

gene falder på den måde, de falder, når de er afvejet på den vægt, vi har taget det politiske ansvar for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 11

7) Til miljøministeren af:

Torben Hansen (S):

»Er ministeren enig med finansministeren i, at EU's klimapolitik er »kejsereens nye klæder«, jf. oplysningerne i ritzautelegrammet »Thor P. gør grin med EU's klimapolitik« fra den 28. september 2006?«

Torben Hansen (S):

Det er nu langt om længe ved at være klart for enhver, at de globale klimaproblemer ikke alene er noget, som kun forskere skriver om, men noget, som alle kan se kommer rullende ind over os hver evig eneste dag, og som en stor del af verdens befolkning med god ret er bekymret over. Hvad kommer det til betyde for dem og deres liv, for mulighederne for landbrug og fiskeri, og hvad de ellers lever af?

Derfor virker det jo som ekstra klud i hovedet, at man har kunnet konstatere, at Danmarks finansminister i marts 2005 skrev rundt til sine regeringskolleger om EU's klimapolitik og sagde, at det hele er »kejsereens nye klæder«. Derfor synes jeg selvfølgelig også, det er rimeligt at høre, om miljøministeren som landets klimaminister er enig med finansministeren i den vurdering, at EU's klimapolitik er »kejsereens nye klæder«.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Som cand.mag. i litteraturvidenskab ved jeg jo, at der kan være meget spændende og individuelt forskellige fortolkninger af skønlitterære tekster, og det gælder måske ikke mindst i eventyrgenren. Jeg vil sige, at ud fra min fortolkning af »Kejsereens nye klæder« må jeg svare nej til spørgsmålet om, hvorvidt EU's klimapolitik er »kejsereens nye klæder«.

Torben Hansen (S):

Jamen det rejser jo så en andet centralt spørgsmål. Jeg betragter ministerens svar på den måde, at ministeren er meget uenig med finansministeren i det, som finansministeren har sendt

rundt, og det er selvfølgelig tilfredsstillende. Men det rejser også et andet spørgsmål.

Det, som blev sendt rundt, har måske rent faktisk været dirigerende for Danmarks forhandlingsposition i enten EU eller FN, i hvert fald især i EU, hvor man jo har haft meget at gøre med spørgsmålet, og hvilke skridt tog miljøministeren på daværende tidspunkt for at få finansministeren ud af vildfarelsen? Det må jo også være i offentlighedens interesse.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg kan se – det fremgår klart af det ritzautelegram, der kom ud forleden dag, og det fremgår vistnok også af det, der er sendt rundt – at finansministeren har sendt det rundt til regeringens medlemmer til fordybelse og fordømmelse, som der står. Jeg synes, at enhver minister i en regering også skal have lov til at sende artikler rundt, der siger noget andet end det, vi i øvrigt måtte være enige om. Det skal der også være plads til i en regering, og finansministeren sagde jo fuldstændigt klokkeklart til Ritzaus bureau i fredags, at han tager klimapolitikken alvorligt – meget alvorligt, det sidste er et citat – og jeg kan sige, at det gør hele den danske regering.

Torben Hansen (S):

Det kan selvfølgelig lynhurtigt blive en spændende diskussion om forskellige eventyr og om, hvilke eventyr vi læser op for vores børn om aftenen. Men jeg kan i hvert fald konstatere, at på trods af at det, der fremgik af Ritzau i fredags, hvor finansministeren forsøgte at trække i land, var det sandelig slet ikke det, han mente. Hvis man kigger på det svar, der er givet til fru Anne Grete Holmsgaard, synes jeg måske, at sandheden i hvert fald er lidt mere tvehovedet.

Men hvis det er sådan, at der slet ingen tvivl er om regeringens holdning, og der slet ingen tvivl er om finansministerens holdning, hvordan kan det så være, at miljøministeren i lørdags – altså efter at ritzautelegrammet var kommet ud – i indledningen af sin tale på De Konservatives landsrådsmøde landsrådet henviste til finansministerens udtalelser om miljøpolitikken og sagde, at vedkommende ikke skal føle sig omklamret? Er det ikke, fordi der i allersidste ende – det ved miljøministeren også godt – åbenbart ikke er enighed, og fordi finansministeren undsiger EU's klimapolitik?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Regeringen er altså en regering, hvor man gerne må have lov til at føre en åben debat og også forholde sig til den offentlige debat, der i øvrigt foregår, og jeg synes egentlig, det er lidt underligt, at hr. Torben Hansen mener, det er så problematisk.

Kl. 14.40

Det, jeg kan sige, er, at regeringen har en fuldstændig klar og entydig klimapolitik. Det tillod jeg mig at glæde mig over – det var nu ikke kun klimapolitikken, men miljøpolitikken i al almindelighed – på Det Konservative Landsråd, og det havde jeg jo ikke gjort, hvis der havde været meget stor uenighed om de her ting.

Det positive er sådan set, at hele regeringen står bag, at vi skal føre en ambitiøs energipolitik, klimapolitik, miljøpolitik. Man kan så en gang imellem rundsende til hinanden: Prøv lige at være opmærksom på, hvad der står dér eller dér eller dér eller dér.

Jeg synes altså, at når man kan gøre det til et problem i Folketingssalen, er det virkelig tegn på, at det er blevet tid for onsdagsspørgsmål igen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Torben Hansen for et sidste spørgsmål.

Torben Hansen (S):

Jeg mente nok, hr. formand, at jeg havde talt rigtigt.

Det her er jo ikke et spørgsmål om, at det er blevet tid til onsdagsspørgsmål igen, og at nu skal der lidt drilleri på banen, det drejer sig simpelt hen om at finde ud af: Hvad har været den danske regerings linje i det her?

Finansministeren har sendt det her om »kejserens nye klæder« rundt. Det er heldigvis kommet til offentlighedens kendskab efter halvandet år. Det er vel ikke et urimeligt forlangende fra Folketingets side, at man gerne vil have at vide: Hvad har været regeringens linje, og hvad skal være regeringens linje – og hvad er især ministerens linje som klimaminister i forhold til det her?

For vi har jo set, at man bl.a. på Finansministeriets område indtil nu har ført det, vi kan kalde en kulsort energipolitik, på hele VE-området, og så kan vi lige pludselig binde det sammen med det her og sige: Jamen man har måske slet ikke ment, at man bakkede op bag EU's klimapolitik.

Det synes jeg er yderst relevant at få frem i Folketingssalen, og det har intet at gøre med, at

nu skal det åbenbart være onsdagsspørgetid igen. Det synes jeg er at negligere et temmelig stort problem, som stort set hele verden bekymrer sig om, men åbenbart ikke dele af den danske regering.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nu var det spørgeren selv, der brugte ordet drilleri; det ville jeg ikke have gjort, men nu var det hr. Torben Hansen, der selv gjorde det. Og det er det jo lidt, når man må ty til en 19 måneder gammel artikel, for at vi kan få den her snak, som vi så har i dag.

Der er ingen tvivl om regeringens klimapolitik. Regeringen ønsker at føre en ambitiøs klimapolitik i Danmark. Det blev også sagt klart her fra talerstolen i går med statsministerens åbningstale: ambitiøse mål for vedvarende energi og ambitiøse mål for energieffektivitet. Vi spiller ud med noget i forhold til EU, og det blev sagt fuldstændig krystalklart, at vi spiller ud med noget, der er endnu mere forpligtende i forhold til Danmark, i forhold til vore egne nationale danske mål, hvor vi skal gøre mere ved vedvarende energi, vi skal have højere mål for energieffektivitet, vi skal længere ad det spor, og vi er flot på vej.

Jeg tror også, at spørgeren udmærket er klar over, at i den internationale klimadebat med Grønlandsinitiativet, med McCains besøg på Grønland og med den profil, vi i øvrigt har internationalt i forhold til de internationale klimaforhandlinger, har denne regering en meget, meget klar og meget, meget ambitiøs international dagsorden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 12

8) Til fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

»Vil ministeren droppe de planlagte besparelser på søredningstjenesten, for så vidt angår Fiskeridirektoratet, i

- Nordsøen,
- Skagerrak,
- den nordlige del af Kattegat samt
- de indre danske farvande,

da Redningsrådet lægger meget vægt på at opretholde den aktivitet, der udøves i dag, således at søredningsberedskabet ikke forringes?«

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Dette spørgsmål er stillet af hr. Bjarne Laustsen til fødevareministeren. Hr. Bjarne Laustsen for begrundelse.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tillod mig for ca. 14 dage siden, tror jeg det var, at stille et spørgsmål til fødevareministeren angående de planlagte besparelser, som optræder på næste års finanslov, for så vidt angår Fiskeridirektoratet. Der er noget med nogle skibe, og der er noget med en kontrol, hvor ministeren ønsker at skære ned.

Det første spørgsmål kunne jo så være: Har vi haft for meget kontrol, og har vi haft for mange skibe til at sejle derude, siden man bare sådan lige kan skære ned fra den ene dag til den anden?

Det andet er, at i et skriftligt svar, jeg har fået, nævner ministeren overhovedet ikke noget om Redningsrådet. Det er jo et spørgsmål, om ministeren kan gennemføre det her alene. Jeg undrer mig meget over, at Redningsrådets udtalelser ikke er hæftet ved det svar, som jeg modtog her den anden dag, og det er faktisk årsagen til, at jeg har tilladt mig at stille et mundtligt spørgsmål i dag, for jeg vil godt et spadestik dybere ned i det her.

Jeg kan jo se, at Redningsrådet siger, at de er på linje med spørgeren med hensyn til, at søredningsberedskabet ikke må udhules og forringes i forbindelse med de besparelser, som ministeren har foreslået.

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er det sådan, at Fiskeridirektoratet er tilført ekstra midler for perioden 2006-2009 til dækning af nogle ekstraudgifter, som er forbundet med TAC-kvote-forordningen, altså alt det omkring reguleringen af, hvor vi tildeler kvoter, og så er der torskegenopretningsplanen for Nordsøen, Skagerrak og Kattegat samt indførelsen af en elektronisk logbog.

Vi må sige, at forudsætningen for bevillingstildførelsen jo var, at der gennemføres en række effektiviseringer af Fiskeridirektoratets daglige arbejdsgange, og det er det, man er i gang med. En budgetanalyse gennemført i maj 2005 pegede således på, at arbejdet kan tilrettelægges bedre i direktoratets centrale del, så vel som i inspektorerne og på skibene.

Kl. 14.45

En mere detaljeret analyse af skibsdriften fra marts i år giver forskellige bud på, hvordan den

skibsbaserede kontrol kan gøres mere effektiv. På grundlag heraf har Fiskeridirektoratet så udarbejdet et forslag til den fremtidige dimensionering af skibskapaciteten, og da fiskerikontrolskibene indgår som en vigtig del af redningsberedskabet, har direktoratet naturligvis hørt Skibsfartens og Luftfartens Redningsråd om forslaget, og Redningsrådet anbefaler, at man venter med at træffe endelig beslutning, indtil en risikoanalyse af redningsberedskabet forventes at ligge klar medio 2007.

Den anbefaling tager vi i regeringen selvfølgelig til efterretning. Vi lægger naturligvis stor vægt på, at Danmark har et effektivt, velfungerende og dækkende redningsberedskab. Risikoanalysen vil så kunne vise, om Fiskeridirektoratets forslag til bedre udnyttelse af kontrolressourcerne til søs har nogen mærkbar betydning for redningsberedskabets kvalitet.

Jeg vil så i fremtiden og også her i mellemtiden fortsætte arbejdet med at se på, hvordan vi kan få mere ud af kontrolressourcerne. Den endelige beslutning om Fiskeridirektoratets bidrag til redningsberedskabet i fremtiden vil således blive truffet, når risikoanalysen foreligger.

Jeg vil gerne understrege over for spørgeren, at det ikke er på tale at trække fiskerikontrolskibene ud af beredskabet. Fiskeridirektoratet vil også i fremtiden indgå som kompetent og væsentlig aktør i det samlede beredskab.

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret.

Jeg er selvfølgelig ikke enig. Jeg synes, at det er ganske udmærket, at ministeren nu trækker de her ting tilbage, fordi Redningsrådet så klart og tydeligt har sagt, hvad der skal siges i den sag her, men det efterlader jo nogle spørgsmål.

Hvordan skal de besparelser, der er planlagt her, så effektueres, når man ikke kan opnå den besparelse her? Kan man virkelig effektivisere så meget – og på den måde, som ministeren foreslår her – at skibene slet ikke er til stede derude?

Det er jo et problem i forbindelse med forlis, miljøkatastrofer og andre ting, hvis skibene slet ikke er til stede. Man vil også fjerne besætningen på »Vestkysten«. Skibene kan jo slet ikke være til stede.

Man kan da effektivisere lige så tosset, man vil, men det kræver jo trods alt, at skibene er derude og udfylder deres funktion, hvis det går galt derude på havet. Det er jo sådan set også det, Redningsrådet siger. Er ministeren ikke enig i det?

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Nu er det heldigvis sådan, at der er lavet en budgetanalyse på det her område. Den er gennemført i maj 2005 af konsulentfirmaet Deloitte, og de peger på, at der inden for rammerne af det eksisterende redningsberedskab potentielt kan spares ca. 10 mio. kr. på bedre tilrettelæggelse af den søbaserede kontrol.

Spareforslaget bestod i at udfase det mindre skib – »Viben« hedder det – oplægning af »Vestkysten« i sommerhalvåret og nedbringelse af besætningsstørrelserne på »Vestkysten« med en kok og en styrmand, for nu at blive meget detaljeret.

Effektiviseringspotentialet på 10 mio. kr. indgik i grundlaget for den tilførsel, Fiskeridirektoratet fik på finansloven for 2006. Samtidig pegede budgetanalysen dog på, at der var behov for yderligere analyse af skibsdriften, så konsekvenserne af spareforslaget kunne blive bedre belyst.

I marts 2006 forelå så den uddybende analyse af Fiskeridirektoratets skibsdrift, og analysen viser bl.a., at en reduktion af besætningsstørrelserne vil reducere skibenes kontrolkapacitet. Samtidig forholder det sig således, at kontrolfartøjet »Viben« er det mest omkostningseffektive kontrolskib i Fiskeridirektoratets flåde, og derfor overvejer fiskeridirektoratet at udfase »Havørnen« til fordel for et fartøj mere af »Viben«-klassen.

Det er i gode hænder.

Bjarne Laustsen (S):

Det er vel meget naturligt, at man, hvis man hiver en besætning ud, så også sparer kokken væk, og det er måske det, revisionsfirmaet er kommet frem til.

Men det fjerner ikke det forhold, at de skibe er derude i dag for at udføre en opgave, og det drejer sig om kontrol og om at sætte ind i tilfælde af miljøkatastrofer og forlis derude. Og hvis man fjerner dem, så de ikke er der, jamen så kan man ikke tilkalde dem, for besætningen er der slet ikke, og man kan ikke sætte dem ind.

I hele det store område i Nordsøen og Skagerrak vil der kun være ét skib til stede – i dag mener jeg der er to. Det er den slags besparelser, som Redningsrådet også siger ikke kan lade sig gøre. Derfor er det helt uforståeligt, at ministeren er gået i gang med det her projekt, før han har indhentet udtalelser fra Redningsrådet, der jo helt entydigt siger nej til ministerens forslag.

Og vi mangler at få at vide, hvad ministeren vil gøre på baggrund af, at Redningsrådet har sagt nej til de planlagte besparelser.

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Nu har hr. Bjarne Laustsen og jeg jo tit meningsudvekslinger, og jeg ved jo, at som oftest er det sådan set kun på grund af omsorg og et ønske om, at det nu også går ministeren godt, og derfor vil jeg også svare ud fra det.

Kl. 14.50

Hr. Bjarne Laustsen kan være sikker på, at vi selvfølgelig sørger for at lave de reduktioner, vi skal. I 2007 skal vi reducere med 7 mio. kr. Jeg har selvfølgelig også bedt om at få at vide, hvordan man gør det, og jeg kan til hr. Bjarne Laustsen oplyse, at der er tale om, at Fiskeridirektoratet arbejder på at udmønte effektiviseringsmuligheder. Disse vil i 2007 blive koncentreret om arealforbrug og dermed udgifter til husleje dels i direktoratet i Nyropsgade, dels centralt; hertil kommer besparelser som følge af frivillige fratrædelsesordninger; og endelig vil brug af opsparede midler fra tidligere år kunne komme på tale.

Så vi ordner 2007, indtil vi medio 2007 har undersøgelsen. Det synes jeg da man må sige er rettidig omhu.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Ole Vagn Christensen som medspørger.

Ole Vagn Christensen (S):

Ministeren har også givet mig et par svar, og der siger ministeren, at finansloven og budgetanalysens anbefalinger er grundlaget for det her, og ministeren siger, at han selvfølgelig vil vurdere dem kritisk.

Den der kritiske analyse – kunne vi ikke få lidt mere at vide om, hvad det er, der ligger i den? Der bliver sagt, at der er en risiko. Jeg mener, at risikoen er langt mere alvorlig, end man sådan set umiddelbart slår det hen med, for hvad er det, man lægger op til? Man lægger jo op til, at jo mindre søværnskontrol, jo mere kan andre sådan set muntre sig.

Selv om flåden er blevet mindre, vil jeg gerne sige til ministeren, så er man jo alligevel i den situation, at farvandet er det samme.

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg er ikke helt klar over, hvori spørgsmålet bestod. Men jeg vil alligevel sige, at jeg går ud fra, at der tænkes på, hvordan og hvorledes vi nu

kan effektivisere det her, for der lå jo lidt det i det, hvordan man nu kunne få det på plads.

Til det vil jeg sige, at der jo vil blive gennemført en lang række tiltag, der forventes at forbedre kvaliteten af kontrollen. Hvis man vil have en idé om, hvordan det kan lade sig gøre, vil jeg henvise til de gode resultater, som f.eks. Operation Sorte Fisk har givet. Inden for rammerne har vi jo med planlægning og samarbejde med SKAT nået betydelige resultater.

Det er den arbejdsform, der skal være fremherskende i fremtiden. Kontrollen skal anvende moderne teknologi i langt større omfang; man kan sige det på den måde, at tiden i marken skal øges, sådan at medarbejdere kan nå at løse langt flere administrative opgaver uden nødvendigvis at skulle køre frem og tilbage; kontroldata skal udnyttes langt bedre, således at der kan ske en systematisk og risikobestemt udpegning af kontrol; samspillet mellem enhederne skal styrkes gennem fælles planlægning; og omlægningen indebærer endelig en reduktion af driftsomkostninger i form af husleje osv.

Jeg synes, der er grund til at rose Fiskeridirektoratet for med en sådan professionalisme og dygtighed at tage fat på problemerne.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at farvandet er lige stort, uanset hvor mange både der er. Det handler om risikoen for det, der kan ske. Dels er der det med, at udenlandske fartøjer kan få bedre mulighed for at muntre sig, dels er der hele situationen omkring det, der er nævnt her, nemlig at søberedskabet – altså det med at være til rådighed – er nedsat betydeligt. Jeg håber, at ministeren ligesom kan give os ret i, at det er konklusionen på det her.

Hvordan der så eventuelt kan laves noget papirarbejde, når skaden er sket, er jo en helt, helt anden side af sagen.

Men jeg håber, at det, ministeren har sagt om, at han vil vurdere det kritisk, også skal forstås sådan, at det bliver vurderet kritisk. Vil der komme til at foreligge en sådan analyse fra ministerens side?

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Jamen altså, uanset om nogen nu har den store forståelse for det eller ej, er jeg jo nødt til at sige, at fiskerikontrollens skibe altså også er nødt til at lave noget fiskerikontrol.

Nu må man jo ikke tro, at fiskerikontrollens skibe er de eneste, der er i beredskabet – altså, vi

er en lille del af det. Det må jeg bede om forståelse for. Det bliver svært at forklare, at vi forsøger at kontrollere, hvis ikke også fiskerikontrollens skibe skal bruges til fiskerikontrol. For jeg kan jo forstå, at det er alt andet, vi diskuterer lige nu. Og jeg må altså sige til Fiskeridirektoratet, at den linje, vi har lagt, at der skal altså være en fiskerikontrol, skal man fortsætte.

Vi er selvfølgelig villige til at være med i det beredskab. Og nu får vi så i midten af 2007 at vide: Hvordan påvirker det i grunden det, som vi agter at lave i Fiskeridirektoratet? Og vi sørger for ikke at gå ind og røre ved noget, indtil vi har fået den analyse.

Kl. 14.55

Jeg kan ikke forstå, hvis ikke folketingsmedlemmerne, der diskuterer det her lige nu, kan sige: Det er da rettidig omhu, ja, det er vel næsten professionalisme, ja, man kunne måske svinge sig helt op til at sige, at det er et fantastisk godt stykke arbejde.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Bjarne Laustsen for et sidste spørgsmål.

Bjarne Laustsen (S):

Det er spørgeren nu ikke helt enig i. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at regeringen ikke har haft nogen særlig god succes med fødevarerikkerheden ved at skære ned på kontrollen. Når det drejer sig om SKAT, så har man heller ikke haft særlig gode erfaringer. Der er sort arbejde for 40-45 mia. kr., påstår man. Så der er virkelig noget at komme efter.

Derfor er det interessant at høre, hvad det er for nogle overtalelsevner, ministeren vil bruge over for Redningsrådet. Ministeren kan da godt sige, at de skibe skal kontrollere, om nu fiskerne fanger noget ulovligt, ja, det skal de, men de skal også indgå i søredningsberedskabet. Det er derfor, vi stiller spørgsmålet. Og Redningsrådet siger, at beredskabet ikke må udhules, og at der ikke må ske forringelser eller komme huller i det beredskab, der er der. Så ministeren har da en opgave i at forklare det.

Jeg er fuldstændig enig med Redningsrådet i, at der med mindre kontrol ved forlis og miljøkatastrofer – vi har STS-operationer, hvor man hælder olie fra det ene skib over i det andet – er stor risiko for, at det fiskeri, som ministeren gerne vil have skal foregå derude, bliver totalt ødelagt, hvis vi får en af de katastrofer og vi ikke har et beredskab, der kan sættes ind i en given situation.

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):
Igen skal vi bare huske på, når vi diskuterer de her ting, at fiskerikontrolskibene jo kun er en lille brik. Jeg er nødt til at sige, at redningsberedskabet jo er langt større.

Så jeg vil bare minde om igen, at vi gerne er en del af redningsberedskabet, vi er gerne en del af det, men vi tillader os også at sige, at vi tror, man altid skal prøve på at give ting et serviceeftersyn og altså se på: Kan vi blive bedre? Jeg har jo set eksempler på, at det takket være dygtige medarbejdere og dygtig ledelse er lykkedes at lave effektiviseringer. Jeg går da ud fra, at vi ikke er imod effektiviseringer, som kan gennemføres, og hvor vi stadig væk har – og det vil være vores forventning – lige så god en kontrol.

Nu kigger vi på det her, så får vi en risikoanalyse – den kommer i midten af 2007 – og så ved vi alle sammen meget mere. Så tager vi den derfra og ser, hvad der så sker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 5

9) Til transport- og energiministeren af:

Magnus Heunicke (S):

»Kan ministeren oplyse, hvordan rejsetidsgarantien vil være en reel og troværdig kompensation til de togrejsende, når den ved mange forsinkelser vil være uden værdi, fordi den er blevet udvandet af regler om, at erstatningen bortfalder ved forsinkelser, der er annonceret 24 timer i forvejen, og der samtidig indføres nye køreplaner med indbyggede forsinkelser?«

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Dette spørgsmål er stillet til transport- og energiministeren af hr. Magnus Heunicke, som får ordet for begrundelse.

Magnus Heunicke (S):

Det handler om rejsetidsgarantien, som jo er en kontant tilbagebetaling, en kontant erstatning til de rejsende, som har måttet døje med tog, der er meget forsinkede. Og netop rejsetidsgarantien har vi jo måttet vente meget lang tid på, og det er jo ikke noget særsyn inden for denne ministers område, at vi kan vente lang tid på tingene og på togene, og derfor har vi også haft store forventninger til, at der ville ligge et godt arbejde bag, og at det ville være en reel og troværdig

kompensationsordning, som man vil gennemføre.

Men nu kan vi så se ordningen, som altså kommer, næsten samtidig med at DSB laver nye køreplaner med indbyggede forsinkelser, og som indeholder en regel om, at hvis DSB eller Arriva 24 timer før togafgang kommer med en oplysning om, at toget er forsinket, jamen så bortfalder muligheden for at få erstatning, på trods af at der er tale om en meget stor forringelse af servicen.

Så jeg vil gerne have ministerens svar på, om denne ordning er en reel og troværdig rejsetidsgaranti.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg er fuldstændig uenig i den forudsætning, hr. Magnus Heunicke starter med: at vi har ventet længe på dette her. Jeg havde lovet, det skulle være færdigt 1. juli i år, og vi blev færdige i løbet af september måned. Det er en meget kompliceret proces, som er løst meget fremragende i et ekstremt godt samarbejde mellem forbrugerorganisationerne, DSB og mit ministerium.

Så skal jeg indledningsvis bemærke, at vi det næste år står over for en betydelig genopretningsproces af skinnenettet – det går jeg ud fra at hr. Magnus Heunicke er klar over – og det vil medføre løbende behov for at foretage ændringer i forhold til køreplaner, hvor der også løbende vil være behov for at varsle disse ændringer over for passagererne. Det er ganske naturligt.

Jeg kan da i øvrigt sige, at det er min opfattelse, at er der noget, passagererne har ønsket – og jeg har lyttet til mange, mange hundrede af dem – så har det faktisk været, at bare man fik en køreplan, man kunne regne med, så var det det vigtigste, det var prioriteret over alt andet, og at man så i øvrigt fik det oplyst også. Og begge dele vil nu blive realiseret.

Jeg opfatter i høj grad ordningen som en kompensation til passagerer, hvis de ikke har fået den vare, vi leverer. Så enkelt er det.

Når togoperatørerne oplyser til passagererne, at togene på en given strækning vil være forsinkede, så har passagererne jo den mulighed, at de kan beslutte sig for, om de vil bruge denne rejsemulighed eller de vil foretage en anden, og hvis ikke togoperatørerne lever op til det, de har lovet, så skal de kompensere passagererne. Det synes jeg er en overordentlig troværdig ordning.

Kl. 15.00

Så skal jeg sige, at DSB's beslutning om at forlænge rejsetiderne på nogle strækninger i køreplanen for 2007 mener jeg er udtryk for, at man ønsker at være troværdig over for passagererne. Og jeg har ikke hørt et eneste menneske, der siger andet, end at det er en god idé. Bare man ved, hvad man har at rette sig efter – det er det, forbrugerne siger gang på gang.

Ved at lave en køreplan, hvor køretiderne er tilpasset skinnenettets reelle ydeevne, kan passagererne i høj grad planlægge deres dag, da de forhåbentlig fremover kan regne med køreplanen.

Og så har jeg altså, vil jeg gerne sige til hr. Magnus Heunicke, noteret mig, at Forbrugerrådet også synes, det er en rigtig fornuftig idé, at DSB laver en køreplan, som passagererne kan regne med.

Magnus Heunicke (S):

Man kan jo altid diskutere, om 2½ måneds forsinkelse er lang tid eller kort tid. Jeg kan forstå, at på transportområdet er det kort tid.

Det er jo endda kun halvdelen af ordningen, vi har fået nu, det er jo først til nytår, vi får hele ordningen, og det er så med ½ års forsinkelse; det er nemlig først til nytår, vi får den meget komplicerede pendlerdel af rejsetidsgarantien indført.

Jeg har sympati for, at ministeren taler om forsinkelser, der skyldes nyanlæg og tiltrængte renoveringer af skinnenettet. Det vil vi alle sammen kunne leve med, og vi ville ønske, det var kommet for lang tid siden. Det er derfor, vi i oppositionen har stillet forslag om det, lang tid før regeringen selv har indrømmet, at det er nødvendigt. Så det har jeg sympati for.

Men hvorfor så ikke lave ordningen sådan, at denne 24-timers-regel om, at man kan annoncere forsinkelsen 24 timer før og dermed slippe for at betale erstatning, kun kan træde i kraft og virke i en situation, hvor det drejer sig om nyanlæg og renovering og altså ikke, når vi hver eneste sommer ser, at der på grund af varme skinner endnu en gang er forsinkelser. Var det ikke noget, som folk ville kunne forstå?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg er meget glad, nej, jeg er først meget forundret over – så er jeg glad senere – at man kan sige, at 2½ måned er en særlig voldsom forsinkelse, der ryster hr. Magnus Heunicke's verden. Hvis jeg husker ret, har der kørt jernbaner i om-

kring 150 år, og vi besluttede omkring den 1. januar, at vi ville lave det klar til den 1. juli; derudover er der gået 2½ måned, det er korrekt – til gengæld har vi fået et fantastisk godt produkt, som bliver rost fra alle sider.

Så synes jeg da, det er glædeligt, at hr. Magnus Heunicke kan se, at det er nødvendigt, at der skal rettes op på jernbanerne, at der skal ske en fornyelse. Han har den der lidt arrogante måde at sige det på, at det er godt, denne regering endelig tager sig sammen til det, men jeg går da ud fra, at vi er enige om, at det er 35 års forsømmelser på jernbanenettet, der gør, at vi er i den situation, vi er i dag. Jeg har ikke hørt en eneste socialdemokrat, der siger det modsatte. Og i de 35 år har vi både haft borgerlige og socialdemokratiske regeringer, så jeg skyder ikke mere på den ene end den anden, men sådan er det.

Jeg vil minde om, at hr. Risgaard Knudsen engang sagde i Folketingssalen, at der var investeret 2 mia. kr. for lidt i jernbanenettet i alt for mange år, og det er så det, vi retter op på nu. Heldigvis skal vi ikke gange 35 med 2 mia. kr., så ville det blive lidt for voldsomt.

Men jeg synes det er godt, det, der er, og jeg synes, det er en fair måde at behandle forbrugeren på, og det er mit allervigtigste udgangspunkt.

Magnus Heunicke (S):

Naturligvis påtager vi os også vores del af det historiske ansvar for jernbanernes ringe tilstand. Jeg må så også sige, at denne regering har siddet i 5 år, og at vi i år har haft alle tiders rekord i forsinkelser af tog, alle tiders forsinkelsesrekord er kommet i år, sidste år var det næstværste år, og sådan er det altså gået hvert eneste år, hvor denne regering har haft magten. Derfor er det godt, at der endelig sker noget, men jeg vil bare sige, at oppositionen i hvert fald har presset på; vi har været klar med forslag allerede for et par år siden, hvor det blev fejlet bort af denne her regering.

Tilbage til rejsetidsgarantien, som ministeren synes er en rigtig, rigtig god ordning. Jamen nu må vi se, om den bliver en rigtig, rigtig god ordning.

Foreløbig kunne det være spændende at vide: Hvor mange penge regner ministeren med skal udbetales i den ordning? Jeg kan forstå, at man har ansat i nærheden af 20 personer i DSB til at administrere ordningen. Hvor mange penge regner man med skal udbetales til de rejsende, når

man tager i betragtning, at der er de her undtagelser, som ikke kommer til udbetaling?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg anholder altså endnu en gang hr. Magnus Heunicke's måde at udtrykke sig på. Han siger, at oppositionen meget gerne ville have løst det her problem før. Så er det for det første fantastisk, at de ikke har gjort det, ikke har taget sig sammen til det, de sad dog de sidste 9 år frem til 2001, og for det andet var det meget mærkeligt, at man sagde nej, da vi indgik et meget betydeligt forlig i 2003. Der sagde man: Vi vil ikke være med, vi ønsker ikke at tage ansvar. Det gør jeg bare lige opmærksom på.

Hvor mange penge der er sat af, kan jeg ikke svare på, men jeg vil naturligvis gerne undersøge det. Det er således, at der jo både er Arriva, DSB og andre implicerede, og derfor skal jeg rundt og spørge dem. Det vil jeg selvfølgelig gerne gøre, for det er da et spændende tal. Jeg har set det før, men jeg kan ikke huske det i hovedet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Bjarne Laustsen som medspørger.

Kl. 15.05

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan oplyse den nuværende transportminister om, at den tidligere trafikminister, som ministeren omtalte, hr. Jens Risgaard Knudsen var en mere principfast mand, han ville aldrig have tolereret de forsinkelser, som den nuværende minister gladelig lægger ryg til og fortæller, at han næsten er stolt af. Det synes jeg ikke man skal være. Jeg synes, man skal være ked af det, oprigtigt, og så skal man have ildhu og en interesse for at gå ind og ændre på det her, for det er jo ikke godt nok, som det foregår.

Jeg er helt enig i, at det, folk vil have, er en køreplan, som man kan regne med. Den skal ikke være hverken vejledende eller vildledende, den skal være, så man kan stille sit ur efter den. Folk skal fra ét sted til et andet, og det skal foregå på den bedste og trykkeligste og sikkerhedsmæssigt mest forsvarlige måde, der findes.

Men f.eks. kan man skulle køre fra København til Frederikshavn, og så er der intet tog i Aalborg. Hvordan skal informationen være til sådan en familie, der bliver læsset af et af de sidste tog i Aalborg? Hvordan kommer de f.eks. til Skærum eller Gærum eller en anden by, der lig-

ger oppe mellem Frederikshavn og Skagen, da der ikke er noget andet offentligt transportmiddel dertil?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg må starte med at anholde hr. Bjarne Laustsens første udtalelse, at jeg skulle være glad for forsinkelserne og stolt af dem. Jeg vil gerne høre, om hr. Bjarne Laustsen kan påvise et eneste sted, hvor jeg skulle have udtalt, at jeg er glad for og stolt af forsinkelserne, for så er der altså noget, som er udtrykt meget, meget skævt i en pressemeddelelse et eller andet sted. Jeg har i hvert fald aldrig sagt det. Tværtimod er jeg meget ked af det på passagerernes vegne.

Når vi så taler om alternative køreplaner – som hr. Bjarne Laustsen jo i virkeligheden roser og siger er en god ting – siger alle, at det er sund fornuft, uanset hvem vi har talt med. Vi har også set pendlerrepræsentanter i fjernsynet; jeg så sidst en fra Sorø, der sagde: Det er fuldstændig lige meget, om det kommer 10 minutter før eller senere, bare jeg ved, hvornår det kommer. Det er det, det handler om for forbrugerne: at de kan regne med køreplanerne.

Deri ligger jo netop det, som både DSB og Arriva arbejder på: at nu skal køreplanerne holde. Så må det hellere tage et kvarter mere fra København til Århus. Og det er rigtigt.

Bjarne Laustsen (S):

Det kan godt være, at folk er ligeglade med, om de kommer 10 minutter før eller senere frem, men et af problemerne, vi har i Nordjylland, er jo, at tog og busser ikke passer sammen. Vi har unge mennesker, der oppe nordfra skal til Aalborg Tekniske Skole f.eks., og de har mange forsinkelser, fordi ministerens tog simpelt hen ikke kører til tiden, og derfor kan man ikke nå den tilsluttede bus.

Det er da, synes jeg, et stort problem for de unge mennesker, der er nødt til at frekventere et uddannelsessted, som ligger over 100 km væk. For det første står de tidligt op om morgenen, men de får minus i karakterbogen, fordi ministerens tog ikke kører til tiden. Når nogen siger det til ministeren, slår han det hen: Det er ikke så slemt osv. Derfor var mine bemærkninger sådan før.

Men jeg vil godt høre med hensyn til den familie, der bliver læsset af i Aalborg: Man ved udmærket fra DSB's side, at når de kommer til Aalborg, er der ingen tog, der kører dem videre

til Frederikshavn, og hvordan kommer de videre derfra og hjem til deres bopæl midt om natten? Det er det interessante spørgsmål.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Udgangspunktet for hr. Bjarne Laustsens spørgsmål er dette, om busserne passer sammen med toget, og det er selvfølgelig det centrale spørgsmål, uanset hvad tid om natten vi taler om. Det er jo derfor, DSB allerede nu har sagt: Vi vil lave en ændret, men realistisk køreplan, der præcis passer til det, vi kan levere med det kendskab, vi har til skinnernes tilstand. Når de melder det ud meget, meget tidligt, i god tid før, så har busselskaberne netop mulighed for at tilpasse sig. Det er jo det, der er en af ideerne i det.

Det er derfor, de ikke gør det overnigt og siger: Den 1. oktober starter vi op. Det kan man ikke, det skal tilpasses de store systemer. Og det er det, der er hensigten med at udskyde det til den 1. januar, selv om vi alle sammen gerne havde set det før. Men tingene hænger netop sammen, som hr. Bjarne Laustsen siger ganske fortræffeligt. Og så håber vi, at den pågældende skoledreng får en bedre karakter næste år.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Rasmus Prehn som medspørger.

Rasmus Prehn (S):

Vi bliver ved med at høre ministeren snakke om, at Socialdemokratiet ikke vil tage ansvar for trafikinvesteringer. Jeg tror, ministeren skal være opmærksom på, at Socialdemokratiet sådan set lavede en trafikaftale i 1990'erne, der var langt mere ambitiøs end den, som ministeren selv er ansvarlig for sammen med De Radikale og Dansk Folkeparti i dag, en langt mere seriøs og langt mere ambitiøs trafikinvesteringsplan.

Så når vi ikke var med i trafikaftalen, handlede det om, at vi ikke syntes, det, der var, var tilstrækkelig ambitiøs, og det handlede om, at vi ikke ville være med til regeringens forslag om at skære i byfornyelse og hjemmeservice, som var en del af den pakke, der var. Det synes jeg lige at ministeren skal være helt på det rene med.

Med hensyn til rejsegarantien, som jo er det, vi snakker om i dag, må ministeren da indrømme, at hvis det er sådan, at man i forvejen har indkalkuleret alle tænkelige forsinkelser, sådan at den nuværende køreplan betyder, at man er op til en halv time eller hele timer forsinket i forhold til, hvad der var den oprindelige køreplan,

og hvis man derudover også har lavet den vent, at man op til 24 timer før kan ændre i køreplanen, er det jo næsten umuligt at forestille sig, at nogen som helst i kongeriget skulle komme i en situation, hvor de får adgang til at få gavn af denne rejsegaranti.

Kl. 15.10

Der er en større sandsynlighed for at vinde i lotto, end der er for at få udbetalt en garanti – det må ministeren da forholde sig til – når man har indregnet samtlige mulige forsinkelser på forhånd.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg synes ikke, det fører til noget fornuftigt at diskutere, hvad Socialdemokratiet ville være med til i 2003 eller ej. Jeg konstaterer, at jeg ikke kunne få dem med, og så lavede vi et forlig med Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti, som vi har været meget tilfredse med.

Så er det igen om, og det er en af hr. Rasmus Prehns sædvanlige ophidsende overdrivelser – nu siger jeg det direkte – hvilket skrækszenario han kan opstille. Er vi enige om, at DSB har udmeldt, at strækningen København-Århus vil tage et sted mellem 10 og 15 minutter mere i den nye køreplan? Det er jo ikke det skrækszenario med mange, mange timers, det er jo lige ved at være flere døgn, forsinkelse, som hr. Rasmus Prehn beskriver. Et kvarter mellem København og Århus, eller 12 minutter eller 11 minutter, synes jeg ikke er afskrækkende.

Det afgørende for enhver passager er at vide, hvad man kan regne med. Det ved vi alle. Det er ikke sjovt at stå i regnvejrs eller snevejrs og skulle vente og værst af alt ikke få ordentlig information. Det er jo også en af fejlene, det har vi alle sammen medgivet, og det er det, man tager fat på nu.

Rasmus Prehn (S):

Nu var det ikke noget forsøg på at overdrive. Sagen er jo den, at til Århus kan man nøjes med 10 minutters forsinkelse, men vil man gerne til Aalborg, og det er der en del nordjyder der gerne vil, er man en halv time forsinket i forhold til den oprindelige køreplan, og hvis man vil videre til Frederikshavn, er man yderligere forsinket.

Hvis man fra DSB's side indkalkulerer alle tænkelige forsinkelser, plus at man forbeholder sig retten til 24 timer før at ændre i køreplanen, hvis der er noget, der ser ud, som om det vil

give forsinkelser, så må det da være i meget, meget få tilfælde, at folk kommer i en situation, hvor de kan få gavn af en rejsetidsgaranti. Det må ministeren da medgive.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg kommer desværre til at medgive, at der nok skal blive behov for at udbetale efter garantien, for man kan ikke have et så fintmasket net, som vi har, uden at der vil opstå forsinkelser i forhold til enhver given køreplan.

Det, man gør nu, er, at man følger den sunde fornuft og man ganske enkelt siger: Hvad er den realistiske tidsplan med de skinnetilstande, vi har kendskab til, og som alle nu ved, at der for alvor vil blive taget hånd om med betydelige ekstra beløb – en tidsplan, som forbrugerne så ved, de kan regne med? Det er det, der interesserer forbrugeren, og ikke det andet fridder, som hr. Rasmus Prehn giver udtryk for.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Magnus Heunicke for et sidste spørgsmål.

Magnus Heunicke (S):

Ministeren er meget stolt af sin trafikaftale med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre fra 2003. Og jeg kan forstå, at man allerede nu her 3 år efter er nødt til at se fuldstændig grundlæggende på det igen, og man er nødt til at finde mange nye milliarder kroner frem. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man er stolt af en 10-årig trafikaf-tale, hvor man bare 3 år efter at have indgået den må indrømme: Ja, vi har overhovedet ikke haft et realistisk budget, vi har investeret alt, alt for lidt, vi er nødt til at finde mange flere milliarder kroner.

Jeg tror, der er mange togpendlere og mange andre togrejsende, som er voldsomt kede af, at ministeren, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti ikke investerede nok i 2003 – ikke investerede, som vi Socialdemokrater anbefalede.

Tilbage til rejsetidsgarantien: Vi er nødt til at have et svar nu fra ministeren. Vil der komme flere penge, eller vil der komme færre penge til udbetaling efter rejsetidsgarantien af, at man indfører ny køreplan med indbyggede forsinkelser, og af, at man laver den her 24-timers-regel? Vil det betyde udbetaling af flere penge fra rejsetidsgarantien, eller vil det betyde færre penge til de plagede pendlere og togrejsende?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg kan bekræfte, at jeg er meget tilfreds med 2003-planen. Jeg kan også bekræfte, at det viste sig, at der var behov for endnu flere penge, fordi tilstanden var værre end den, vi havde fået opgivet. Men nu har vi for første gang, og nu går jeg de 35 år tilbage, foretaget så grundig en analyse, at vi kender hver en meter af sporenes tilstand. Det er prisværdigt, at vi har gjort det.

Med hensyn til tallene for, om der kommer mere eller mindre til udbetaling: Det har jeg jo ingen forudsætning for at vide, for jeg ved ikke, hvor mange forsinkelser der er fremover.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 6

10) Til transport- og energiministeren af:

Magnus Heunicke (S):

»Vil ministeren oplyse, hvor lang tid der vil gå, fra DSB på et endnu ukendt tidspunkt får en endelig godkendelse af IC4 og det første tog kan rulle i Danmark, til den samlede ordre på 83 tog er leveret, herunder hvorfor det forventede tidsrum fra leveringen af det første til det sidste IC4-tog ifølge flere aviser har ændret sig markant og nu er blevet dobbelt så langt som oplyst i 2004?«

Magnus Heunicke (S):

Vi bliver ved jernbanerne, men vi retter blikket mod IC4-toget, og det er der jo mange, der ville ønske, at de kunne gøre allerede nu, for det burde jo have kørt for længst, for flere år siden, i Danmark. Det kører ikke endnu, og vi venter stadig væk på IC4-toget, og den debat har vi jo haft.

Kl. 15.15

Men nu vil jeg gerne koncentrere mig om leveringsplanen, altså når – og jeg er næsten ved at sige, *hvis* det nogen sinde sker – det første IC4-tog kommer til at køre mellem Aalborg og Århus i en testkørsel. Får man så alle de andre tog efterjusteret med hensyn til de fejl, man opdager, der er med dem, og det vil formentlig også være mange? Og hvor lang tid vil der så gå? Hvor lang tid går der fra det første tog i Danmark endelig – med 3-4 års forsinkelse, og det er jo ret meget, det tror jeg også ministeren vil indrømme – vil komme til at køre, til vi har modtaget den fulde levering af de 83 togsæt, som for alvor kan give en bedre køreplan, og vi

så kan få udrangeret de gamle røde tog på Syd- og Vestbanen?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Som det er hr. Magnus Heunicke bekendt, arbejdes der i øjeblikket intensivt på at få de første IC4-tog i drift. Og når hr. Magnus Heunicke er bekendt med, hvordan det er, er det, fordi jeg med glæde gør mig den ulejlighed præcis hver 14. dag at orientere Folketingets Trafikudvalgs medlemmer meget grundigt om situationen, stort set fra periode til periode. Hvis man læser, hvad der står, kan man se, at der bestemt sker fremskridt.

Nu udestår der altså en godkendelsesproces, som Trafikstyrelsen skal gennemføre, og den hverken kan eller vil jeg blande mig i, fordi diskussionen om sikkerhed, og det tror jeg vi er fuldstændig enige om naturligvis ikke er noget, som politikere skal blande sig i. Den skal bare være i orden, det er fuldstændig indiskutabelt.

DSB har sagt til mig, at man først vil modtage en revideret leveringsplan, efter at de første IC4-tog er sat i drift. Derfor kan jeg ikke oplyse, hvor lang tid der vil gå fra indsættelsen af det første tog, til alle togene er leveret. Men Folketingets Trafikudvalg og jeg selv har jo sammen været nede i Italien og se, at der faktisk står ganske mange tog dernede, som er klar til levering, når først de er fyldt op med indmad, men mange af dem eller de fleste af dem er jo produceret.

Den seneste leveringsplan for IC4, som den italienske leverandør, AnsaldoBreda, har udarbejdet, er fra november 2005, og heraf fremgår det, at det første IC4-togsæt forventes indsat i drift maj/juni 2006, og at hele leverancen forventes gennemført i november 2008, dvs. altså ca. 2 år. Det er den oprindelige plan, at der skulle gå 2½ år, fra det første til det sidste togsæt er leveret.

Om det kan gå hurtigere endnu, er det, som DSB meget naturligt ikke har villet svare på, fordi man først skal have de første togsæt i gang, inden man kan tage stilling.

Med hensyn til udtalelser om, hvor længe vi har ventet på dem: Det er jo noget, jeg er fuldstændig enig i. Det er klart, det er en kedelig sag for alle, også for den minister, der i sin tid købte togene, nemlig Jacob Buksti.

Magnus Heunicke (S):

Det er i hvert fald sandt, at ministeren er præcis i sin orientering hver 14. dag til Trafikudvalget.

Det er temmelig nedslående orienteringer, for det handler hele tiden om forsinkelser og udsættelser, men orienteringen kommer trods alt hver 14. dag, og det er vi i hvert fald tilfredse med og glade for.

2½ år er så det tidsrum, vi kender nu; det er den tid, der formentlig vil gå, fra det første IC4-tog kører, til vi har fået hele leveringen. Det kan så være kortere tid, og det tror ministeren på – det vil jeg da se, før jeg tror det – men man kan måske også nok forudse, når vi nu kender området, at det vil tage lidt længere tid.

Hvordan kan det være – det er så det første spørgsmål her, og det refererer til en artikel i morgenavisen Dato for 14 dage siden – at denne tidshorisont, altså fra det første tog er leveret og kan køre, til vi får alle 83 togsæt leveret, pludselig er blevet fordoblet? I 2005 var det sådan, at det kun ville tage et års tid, nemlig fra maj 2005 til udgangen af 2006. Hvad er grunden til, at den periode pludselig er blevet fordoblet?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg under mig over, at man kan sige, at den er fordoblet, for jeg sagde netop, at DSB ikke tør svare på, hvor hurtigt leverancen vil gå fra tog 1 til tog 83, så det kan jeg altså ikke udtale mig om, men det er jo noget, som naturligvis interesserer mig kolossalt.

Jeg kunne bare forestille mig, at det vil gå hurtigere end som beskrevet i den oprindelige kontrakt, fordi togstammerne rent faktisk står dernede. De skal fyldes op med indmad og computerudstyr osv., men det er jo ikke sådan, at de ikke er produceret. Derfor vil jeg tro, at det går hurtigere, men det svar vil jeg komme tilbage til, så snart DSB har en idé om det, for det er DSB, der køber togene, og jeg har ingen forudsætninger for at svare på DSB's vegne, før de giver mig noget input til det.

Magnus Heunicke (S):

Ministeren nævnte jo selv 2½ år, og det er som et forsigtigt gæt efter den hidtidige plan. Der kommer hele tiden nye planer, og de er jo aldrig oplyftende læsning, det må jeg sige. Men der kommer hele tiden nye planer, og så man kan jo altid håbe, det bliver mindre end de der 2½ år.

Kl. 15.20

Det har jo altså også afledte konsekvenser for køreplanen, som vi gerne skal have gjort bedre ved at bringe skinner og tog i bedre stand, og

konsekvenser for Syd- og Vestbanen, hvor man har de gamle tog, der skal erstattes af IC3-tog, som først kan komme dertil, når vi har IC4-togene. Og hvis man regner 2½ år frem fra, lad os sige fra om 3-4 måneder, eller hvornår vi har det første tog, så er vi jo langt, langt inde i 2009.

Vil det sige, at man på Syd- og Vestbanen skal vente helt indtil midten af 2009, før man får ud rangeret de gamle røde tog? Det er i hvert fald en meget, meget sørgelig nyhed. Og vil det sige, at man skal vente til 2009, før man generelt i hele Danmark får gavn af den bedre køreplan, som vil komme med de bedre tog?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det er i så fald en nyhed, som kommer fra hr. Magnus Heunicke, for jeg gentager, hvad jeg har sagt tre gange nu: Jeg kan ikke sige, hvor hurtigt de vil blive leveret efter hinanden. Men det er jo klart, at hvis de tre første eller fem første er leveret og kører uden problemer, er det indlysende, at der er chance for, at det går hurtigere med de næste sæt. Den oprindelige plan var 2½ år, fordi man producerede togene successivt. Nu er de stort set produceret, og nu skal de fyldes op, og derfor har jeg et håb om, at det kan gå hurtigt, men jeg ved det ikke. Det er det, jeg har bedt DSB svare på, og det vil DSB svare på, så snart de første tre-fire tog er i gang. Nu har jeg sagt det tre gange. Jeg kan ikke komme det nærmere.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Er spørgsmålet sluttet? Nej.

Hr. Magnus Heunicke, værsgo.

Magnus Heunicke (S):

Ja, kun lige et spørgsmål her til sidst, fordi ministeren siger, at den oprindelige plan sagde 2½ år. Men i september 2004 kom DSB med planen om, at de 83 tog kunne leveres i perioden fra maj 2005 til udgangen af 2006, altså kun 1½ år, og det er jo det, som har fremprovokeret hele debatten om denne sag. Det er et vigtigt hjørne i debatten om IC4-togene, som vi skal dykke mere ned i det her påbegyndte folketingsår. Den oprindelige plan sagde altså faktisk under 1½, og nu er det altså så i den seneste plan blevet til 2½ år, og ministeren siger så, at vi rent faktisk ikke aner, om det holder stik. Ministeren håber så, at det kan blive hurtigere, og det gør vi alle sammen, men det håb har man måske ikke så meget at have i.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Vi kommer det ikke nærmere. Tallene har svinget fra 1½ til 2½ år, som hr. Magnus Heunicke siger. Det er fuldstændig korrekt. Så snart jeg får tallene fra DSB, vil jeg meddele dem til Folketingets Trafikudvalg, som jeg nu har sagt fire gange.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3

11) Til transport- og energiministeren af:

Rasmus Prehn (S):

»Vil ministeren på baggrund af ministerens sympati for beslutningsforslag nr. B 115 give en foreløbig vurdering af Takstkommissionens arbejde med en ny udformning af WildCard-ordningen, da Takstkommissionen ikke som lovet har barslet med et udspil i juli måned?«

Skriftlig begrundelse

Under folketingsdebatten om beslutningsforslag nr. B 115 den 11. maj 2006 udtalte ministeren følgende: »Jeg siger det igen, for når vi er så tæt på, kan man sådan set godt have sympati for forslaget. Men det må også være rimeligt at sige, at nu har vi en arbejdsgruppe, og derfor venter vi og ser, hvad den kommer med, og så tager vi stilling til det derfra. Det er det, regeringen foreslår med denne afvisning.«

Rasmus Prehn (S):

Tilbage i maj måned i år fremsatte Socialdemokratiet et beslutningsforslag om at ændre DSB's WildCard-ordning, således at man kunne få en mere retfærdig ordning med rabat for studerende, lærlinge og elever. Det er sådan i dag med WildCard-ordningen, at det kun er unge under 27 år, som kan få adgang til rabatten. Vi stillede så forslag om, at man skulle lave det om, sådan at alle elever og lærlinge kunne få det, mens folk under 27 år med fuld løn så ikke kunne få rabat.

Det var der en meget god debat om her i salen, hvor også ministeren gav udtryk for, at han syntes, det egentlig var et spændende forslag – et forslag, som ministeren gav udtryk for han havde sympati for. Flere af regeringspartierne var også sympatisk indstillet og gav i medierne

udtryk for, at det var et forslag, de var positivt stemt over for.

Da vi så skulle stemme, sagde ministeren nej til at stemme for det her, fordi, som ministeren sagde, Takstkommissionen i juli måned 2006, det er jo så flere måneder siden nu, ville være klar med et forslag, så regeringen ville komme med sit eget forslag til at ændre WildCardet. Men nu skriver vi oktober måned, og vi har ikke hørt noget endnu. Jeg har stillet et par opklarende § 20-spørgsmål, men jeg er ikke blevet kloget. Det ser ud, som om regeringen sylter det her forslag.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det er fuldstændig korrekt, at jeg har deltaget i spørgetiden mange gange om dette emne og også svaret på mange spørgsmål skriftligt. Som jeg har oplyst til hr. Rasmus Prehn tidligere, både i salen og skriftligt, mener jeg ikke, at det er hensigtsmæssigt at omlægge WildCard-ordningen, før der foreligger et gennemarbejdet beslutningsgrundlag fra den arbejdsgruppe, som ser på hele organiseringen – hele organiseringen, det er derfor, det tager tid – af Socialministeriets betaling til DSB, herunder WildCard-ordningen.

Jeg har ikke ændret min holdning til, at en eventuel beslutning om at ændre WildCard-ordningen først bør træffes, når arbejdsgruppen har afsluttet sin analyse, og den er ganske simpelt ikke blevet færdig endnu.

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren medgive, at han på mødet i maj måned gav udtryk for, at arbejdet ville ligge klar i juli måned?

Kl. 15.25

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg kan ikke huske de eksakte datoer, og jeg kan kun beklage, at man i Socialministeriet ikke er blevet færdig med det. Det rykker vi naturligvis for, og vi håber på, at der kommer en løsning meget snart.

Men årsagen til det er ikke, at vi alene skulle diskutere WildCard-ordningen. Det har vi jo i god forståelse med hinanden talt om at der var mange muligheder for at finde nogle fornuftige løsninger på. Men det er, fordi der er mange andre ting, som Socialministeriet betaler til DSB, og det skal indgå i en samlet løsning. Når vi har

den, er vi klar til at diskutere det igen, som vi har lovet flere gange.

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil lige læse op af det, ministeren sagde i maj måned:

»Det er regeringens klare opfattelse, at beslutningerne skal træffes på baggrund af det bedst tænkelige og gennearbejdede grundlag, og det går jeg ud fra vi er enige om, især når jeg kan meddele, at Socialministeriet allerede i juli måned regner med at komme med sit forslag på baggrund af det udvalgsarbejde, vi er så tæt på.«

Ministeren giver også udtryk for, at der ikke er nogen grund til at sætte ændringerne i gang i maj måned, for allerede i juli måned skulle man så være klar.

Kan ministeren løfte sløret lidt for, hvorfor det har trukket ekstra ud?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg kan ikke svare hr. Rasmus Prehn på, hvorfor det er trukket længere ud.

Det er jo ofte således, når man arbejder med den slags ting, at jo mere man kommer ind i sagerne – og det tror jeg hr. Rasmus Prehn har fuld forståelse for – så viser det sig, at de er mere komplicerede end som så, for der er altid noget, der sådan peger på kryds og tværs og måske i forskellige retninger. Derfor har det altså taget noget længere tid.

Jeg kommer ikke nærmere et svar, end at jeg kan sige, at jeg bestemt håber, det er noget, man bliver færdig med meget snart.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Magnus Heunicke som medspørger.

Magnus Heunicke (S):

Vi er jo, kan jeg forstå på ministeren, lidt utålmodige her i oppositionen. Vi vil gerne have, at vi får tingene gjort og får gjort tingene lidt bedre, end det sker i dag, og ikke mindst at ministeren lever op til de tidsfrister, ministeren selv kommer med i Folketinget.

Så jeg vil da lige komme med et forsigtigt spørgsmål til ministeren, og det er: Kan vi få ministeren til nu at komme med en ny frist for, hvornår det arbejde ligger færdigt? Det er jo ikke noget, som er gået fuldstændig hen over hovederne på befolkningen. Der er jo masser af borgere, som har involveret sig meget aktivt i

det; der er mange studerende, som siger, at de godt kunne bruge en ændring af den her ordning.

Det er et stort arbejde, som masser af studerende har skrevet under på og deltaget aktivt i møder og arrangementer om og gjort ved. Så det vil sige, at det ikke er noget, hvor man kan sige: Nå, men det er noget, som ingen opdager. Der er mange, der gerne præcis vil vide, hvornår den her forbedring, som ministeren også i dag lovede at ville se velvilligt på, kommer.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Som jeg har sagt det flere gange til hr. Prehn: Det kan jeg ikke svare på. Men jeg skal medgive, at jeg nu vil spørge, så vi får en tydeligere tilkendegivelse af, hvornår man forventer det er færdigt.

Magnus Heunicke (S):

De her spørgsmål bliver jo sendt over til ministeren. Allerede fredag formiddag har vi deadline for indlevering af spørgsmål her i Folketinget. Det vil sige, at ministeren altså slet ikke har gjort sig den ulemilighed lige at forberede sig til dagens spørgetid og forberede et svar på, hvad han har sagt tidligere, og hvordan det så går med arbejdet. Det kunne jo være meget rart, for det er det, vi har den her spørgetid til, nemlig at blive lidt klogere på det arbejde, som bliver lovet gjort fra ministerens side.

Derfor vil jeg da gerne spørge: Hvad har man så egentlig brugt de dage her på, siden man ikke har fundet det relevant at undersøge, hvor langt man var kommet i arbejdet? Og selvfølgelig i tilknytning til det: Når vi først har denne rapport, hvor lang tid vil der så gå, fra den ligger der, til vi kan se en reel ændring i WildCard-ordningen?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

WildCard-ordningen kan man spørge om i Socialministeriet.

Hvad jeg har beskæftiget mig med de sidste par dage mener jeg ikke vedkommer hr. Magnus Heunicke sådan særlig meget, men ministerkalenderne er åbne, så man kan jo gå ind og kigge efter. Jeg kan love, at det ikke er sådan, at jeg ikke har bestilt noget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Rasmus Prehn for et sidste spørgsmål.

Rasmus Prehn (S):

Det er rigtigt, at det sådan set ikke tilkommer os i oppositionen at disponere over ministerens kalender, men der er vel en vis rimelighed i, når vi får tilsagn om, at ministeren vil svare på vores spørgsmål her i salen, at ministeren så også rent faktisk svarer på dem. Det synes jeg da der er en vis rimelighed i.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at der er en meget stor mobilisering af unge mennesker, unge studerende, for at få det her WildCard ændret. Det er sådan, at der i øjeblikket er en underskriftindsamling, hvor der er omkring 11.000 studerende, der har skrevet under, og vi har også Danske Studerendes Fællesråd, som har lavet et stort stykke arbejde og samlet yderligere underskrifter ind. Danske Studerendes Fællesråd har også været i deputation i Trafikudvalget.

Jeg håber meget, at transportministeren her vil gentage, at der fra ministeriets side er en villighed over for at kigge positivt på forslaget om at ændre WildCardet til en mere retfærdig ordning, hvor det handler om, hvorvidt man er studerende, lærling eller elev, og ikke, om man har en bestemt alder.

Det kunne jeg godt tænke mig at få ministerens bekræftelse på: at han stadig væk vil arbejde positivt for det her.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg har bekræftet over for hr. Rasmus Prehn og hr. Magnus Heunicke, at jeg vil bede socialministeren om et svar på, hvornår vi kan forvente rapporten færdig, og så tager vi stilling derfra.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 15.30

Spm. nr. S 4

12) Til transport- og energiministeren af:

Rasmus Prehn (S):

»Vil ministeren forklare, hvorfor Takstkommissionen ikke som aftalt er klar med et udspil til udformning af den fremtidige WildCard-ordning?«

Skriftlig begrundelse

Under folketingsdebatten om beslutningsforslag nr. B 115 den 11. maj 2006 udtalte ministeren føl-

gende: »Jeg kan meddele, at Socialministeriet allerede i juli måned regner med at komme med sit forslag på baggrund af det udvalgsarbejde«, og i svaret på spørgsmål nr. S 7122 oplyste ministeren følgende: »Jeg kan oplyse, at arbejdsgruppen, som analyserer Socialministeriets tilskud til de statslige togoperatører, herunder vilkårene for WildCard-ordningen, forventes at afslutte deres arbejde i år«.

Rasmus Prehn (S):

Spørgsmålet ligger jo en hel del i forlængelse af det, vi netop har været inde på, og jeg kan forstå, at ministeren ikke – i hvert fald i første omgang – kunne svare på, hvorfor Takstkommissionen er blevet forsinket, og det kan han givetvis heller ikke i den her omgang. Det her spørgsmål giver vel ikke så meget mening, når ministeren allerede har svaret, så jeg trækker det herfra.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg deler helt den opfattelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Meddelelser fra formanden**Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Tilsynet i henhold til grundlovens § 71 har afgivet:

Beretning den 29. september 2006 om tilsynets virksomhed i folketingsåret 2005-06. (Beretning nr. 8).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af Folketinget Kamal Qureshi (SF) har meddelt mig, at han ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra a, fra og med den 5. oktober 2006 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe har meddelt mig, at den har udpeget medlem af Folketinget John Dyrby som nyt medlem af Skatterådet for den resterende del af indeværende funktionsperiode i stedet for medlem af Folketinget Frode Sørensen.

Den pågældende er herefter valgt.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe har meddelt mig, at den har udpeget medlemmer af Folketinget Poul Andersen som medlem og Jytte Wittrock som stedfortræder af Lønnings-

rådet for den resterende del af indeværende funktionsperiode.

De pågældende er herefter valgt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 5. oktober 2006, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 15.33
